

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2020/262

2019 m. gruodžio 19 d.

kuria nustatoma bendroji akcizų tvarka

(nauja redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) Tarybos direktyva 2008/118/EB ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama. Kadangi tą direktyvą reikia keisti dar kartą, dėl aiškumo ji turėtų būti išdėstyta nauja redakcija;
- (2) akcizo prekėms, kurioms taikoma Direktyva 2008/118/EB, skaičiavimo sąlygos turi likti suderintos, kad būtų užtikrintas deramas vidaus rinkos veikimas;
- (3) tikslinga apibrėžti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikoma ši direktyva, ir tuo tikslu nurodyti Tarybos direktyvas 92/83/EEB ⁽⁴⁾, 92/84/EEB ⁽⁵⁾, 2003/96/EB ⁽⁶⁾ ir 2011/64/ES ⁽⁷⁾;
- (4) akcizais apmokestinamoms prekėms specifiniais tikslais gali būti taikomi kiti netiesioginiai mokesčiai. Tačiau tokiais atvejais, siekiant nesukelti pavojaus naudingam netiesioginius mokesčius reglamentuojančių Sąjungos taisyklių poveikiui, valstybės narės turėtų laikytis tam tikrų esminių tų taisyklių elementų;
- (5) siekiant užtikrinti laisvą judėjimą, dėl prekių, išskyrus akcizais apmokestinamas prekes, apmokestinimo neturėtų atsirasti formalumų, susijusių su sienų kirtimu.
- (6) būtina užtikrinti formalumų taikymą, kai akcizais apmokestinamos prekės gabenamos tarp teritorijų, kuriuos apibrėžtos kaip Sąjungos muitų teritorijos dalis, tačiau nepatenkančių į šios direktyvos taikymo sritį, ir teritorijų, kurioms ši direktyva taikoma;

⁽¹⁾ 2019 m. kovo 27 d. (dar nepaskelbta Oficialiame leidinyje).

⁽²⁾ 2018 m. spalio 17 d. (OL C 62, 2019 2 15, p. 108).

⁽³⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos direktyva 2008/118/EB dėl bendros akcizų tvarkos, panaikinanti Direktyvą 92/12/EEB (OL L 9, 2009 1 14, p. 12).

⁽⁴⁾ 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/83/EEB dėl akcizų už alkoholi ir alkoholinius gėrimus struktūrų suderinimo (OL L 316, 1992 10 31, p. 21).

⁽⁵⁾ 1992 m. spalio 19 d. Tarybos direktyva 92/84/EEB dėl akcizų už alkoholi ir alkoholinius gėrimus struktūrų derinimo (OL L 316, 1992 10 31, p. 29).

⁽⁶⁾ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, 2003 10 31, p. 51).

⁽⁷⁾ 2011 m. birželio 21 d. Tarybos direktyva 2011/64/ES dėl akcizų, taikomų apdorotam tabakui, struktūros ir tarifų (OL L 176, 2011 7 5, p. 24).

- (7) kadangi siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, vis dar svarbu, kad akcizų sąvoka ir prievolės juos apskaičiuoti sąlygos būtų vienodos visose valstybėse narėse, Sąjungos lygmeniu reikia paaiškinti, kada akcizais apmokestinamos prekės yra išleidžiamos vartoti ir kam tenka prievolė mokėti akcizus;
- (8) kadangi akcizas yra prekių vartojimui nustatomas mokestis, neturėtų būti reikalaujama mokėti mokestį už akcizais apmokestinamas prekes, kurios tam tikromis aplinkybėmis buvo visiškai sunaikintos arba yra negrįžtamai prarastos;
- (9) prekės gali būti ne tik visiškai sunaikintos ar negrįžtamai prarastos, bet ir iš dalies prarastos dėl savo pobūdžio. Išskyrus atvejus, kai esama tinkamai pagrįstų aplinkybių, prievolė apskaičiuoti mokestį neatsiranda, jei dalinis praradimas neviršija iš anksto nustatytų bendrųjų dalinio praradimo ribų;
- (10) netyčia susidariusio prekių pertekliaus, nustatyto jų gabenimo taikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą metu, atveju valstybės narės turėtų galėti leisti perteklines prekes atgabenti į apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, sandėlį;
- (11) siekiant užtikrinti, kad dalinio praradimo atvejais visoje Sąjungoje būtų taikomos vienodos sąlygos, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus dėl bendrųjų dalinio praradimo ribų nustatymo. Nustatydama tas dalinio praradimo ribas, Komisija turėtų atsižvelgti į konkrečius aspektus, susijusius su prekių fizinėmis ir cheminėmis savybėmis (kaip antai akcizais apmokestinamų prekių pobūdį, ypač energetikos produktus (lakumą), aplinkos temperatūrą gabenimo metu, gabenimo atstumą ar laiką, kurio prireikė gabenimui). Ypač svarbu, kad atlikdama parengiamąjį darbą Komisija tinkamai konsultuotųsi, taip pat ir su ekspertais, ir kad tos konsultacijos būtų vykdomos vadovaujantis 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros⁽⁸⁾ nustatytais principais. Visų pirma siekiant užtikrinti vienodas galimybes dalyvauti atliekant su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, Europos Parlamentas ir Taryba visus dokumentus gauna tuo pačiu metu kaip ir valstybių narių ekspertai, o jų ekspertams sistemingai suteikiama galimybė dalyvauti Komisijos ekspertų grupių, kurios atlieka su deleguotaisiais aktais susijusį parengiamąjį darbą, posėdžiuose;
- (12) mokesčio rinkimo ir grąžinimo tvarka daro poveikį tinkamam vidaus rinkos veikimui ir todėl turi atitikti nediskriminacinius kriterijus;
- (13) prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu padaryto pažeidimo atveju akcizas turėtų būti mokamas valstybėje narėje, kurios teritorijoje padarytas pažeidimas, dėl kurio prekės buvo išleistos vartoti, arba, jei neįmanoma nustatyti, kur buvo padarytas pažeidimas, akcizas turėtų būti mokamas toje valstybėje narėje, kurioje pažeidimas buvo nustatytas. Jei akcizais apmokestinamos prekės nepasiekia paskirties vietos ir nebuvo nustatyta jokio pažeidimo, laikoma, kad pažeidimas įvyko išsiuntimo valstybėje narėje;
- (14) be šioje direktyvoje numatytų akcizų grąžinimo atvejų, valstybės narės turėtų, kai to reikia atsižvelgiant į šios direktyvos tikslą, grąžinti akcizą, sumokėtą už išleistas vartoti akcizais apmokestinamas prekes;
- (15) prekių pristatymui, kuriam taikomas atleidimas nuo akcizų mokėjimo, skirtos taisyklės ir sąlygos turėtų likti suderintos. Prekių pristatymo, kuriam taikomas atleidimas nuo akcizų mokėjimo, kitose valstybėse narėse esančioms organizacijoms atveju reikėtų naudotis atleidimo sertifikatais;
- (16) siekiant užtikrinti, kad su atleidimo sertifikato forma susijusios sąlygos būtų vienodos, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011⁽⁹⁾;

⁽⁸⁾ 2016 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento, Europos Sąjungos Tarybos ir Europos Komisijos tarpinstitucinis susitarimas dėl geresnės teisėkūros (OL L 123, 2016 5 12, p. 1).

⁽⁹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

- (17) siekiant išvengti piktnaudžiavimo ir sukčiavimo, reikėtų aiškiai apibrėžti atvejus, kuriais leidžiama iš Sąjungos teritorijos išvykstantiems keliautojams parduoti neapmokestinamas prekes. Kadangi sausuma keliaujantys asmenys gali dažniau ir laisviau judėti, palyginti su lėktuvu ar laivu keliaujančiais asmenimis, kelionių sausuma atveju kyla daug didesnė rizika, kad keliautojai nesilaikys leidžiamo importuoti akcizais ir mokesčiais neapmokestinamų prekių kiekio, todėl muitinėms tenka daug didesnė kontrolės našta. Todėl tikslinga numatyti, kad akcizais neapmokestinama prekyba prie sausumos sienų būtų uždrausta;
- (18) kadangi gamybos ir sandėliavimo vietose turi būti atliekami patikrinimai, siekiant užtikrinti, kad mokestis būtų surinktas, tokiems patikrinimams palengvinti reikia išlaikyti sandėlių, kuriems leidimus išduoda kompetentingos valdžios institucijos, sistemą. Turėtų būti suprantama, kad akcizais apmokestinamų prekių laikymas ar saugojimas reiškia fizinę šių prekių valdymą;
- (19) taip pat reikia nustatyti reikalavimus, kurių turėtų laikytis įgaliotieji sandėlio savininkai ir ekonominės veiklos vykdytojai, neturintys įgaliotojo sandėlio savininko statuso;
- (20) prieš išleidžiant akcizais apmokestinamas prekes vartoti, turėtų būti sudaryta galimybė jas gabenti Sąjungoje taikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą ir turėtų būti leidžiama jas taip gabenti iš apmokestinamų prekių sandėlio į įvairias paskirties vietas, visų pirma į kitą apmokestinamų prekių sandėlį, taip pat į kitas šios direktyvos tikslais lygiavertes vietas;
- (21) taip pat turėtų būti leidžiama gabenti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, iš jų importo vietos į tas paskirties vietas, ir atitinkamai turėtų būti apibrėžtos nuostatos dėl asmenų, kuriems leidžiama siųsti prekes iš tos importo vietos, bet neleidžiama jų saugoti, statuso;
- (22) siekiant užtikrinti, kad būtų tinkamai taikoma nuostata dėl akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo pabaigos, turėtų būti paaiškinta, kad gabenimas baigiasi, kai gavėjas turi galimybę tiksliai žinoti, kokį prekių kiekį jis faktiškai gavo. Išprovimą ir įtraukimą į apskaitą galima naudoti kaip gabenimo pabaigos įrodymą;
- (23) kad po eksporto procedūros būtų galima naudoti išorinio tranzito procedūrą, išvežimo muitinės įstaiga turėtų tapti galima gabenamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, paskirties vieta. Tokiu atveju reiktų nurodyti, kada akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas baigia galioti. Reikėtų nustatyti, kad eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų užpildyti pranešimą apie eksportą, remdamosi išvežimo patvirtinimu, kurį išvežimo muitinės įstaiga išsiunčia eksporto muitinės įstaigai išorinio tranzito procedūros pradžioje. Siekiant užtikrinti galimybę išorinio tranzito procedūros vykdytojams perimti atsakomybę už akcizais apmokestinamas prekes pagal šią direktyvą, Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 2015/2446⁽¹⁰⁾ 189 straipsnis buvo iš dalies pakeistas Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) Nr. 2018/1063⁽¹¹⁾. Taigi, akcizais apmokestinamoms Sąjungos prekėms taip pat turėtų būti galima įforminti išorinio tranzito procedūrą;
- (24) siekiant suteikti kompetentingoms institucijoms galimybę užtikrinti, kad elektroninis administracinis dokumentas atitiktų muitinės deklaraciją importo metu, kai į laisvą apyvartą išleistos akcizais apmokestinamos prekės, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, yra gabenamos iš importo vietos, akcizais apmokestinamų prekių importą deklaruojantis asmuo importo valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų pateikti informaciją apie siuntėją ir gavėją kartu su įrodymu, kad importuojamos prekės bus išsiųstos iš importo valstybės narės į kitą valstybę narę;
- (25) siekiant užtikrinti akcizų sumokėjimą tais atvejais, kai nebaigiamas akcizais apmokestinamų prekių gabenimas, valstybės narės turėtų reikalauti garantijos, kurią valstybių narių nustatytais sąlygomis turėtų suteikti įgaliotasis išsiuntimo sandėlio savininkas arba registruotas siuntėjas, arba, jei išsiuntimo valstybė narė leidžia, kitas prekių gabenime dalyvaujantis asmuo;

⁽¹⁰⁾ 2015 m. liepos 28 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 343, 2015 12 29, p. 1)

⁽¹¹⁾ 2018 m. gegužės 16 d. Komisijos deleguotasis reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas ir ištaisomas Deleguotasis reglamentas (ES) 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiomis taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (OL L 192, 2018 7 30, p. 1).

- (26) kelios valstybės narės jau suteikia atleidimą nuo pareigos pateikti garantiją tais atvejais, kai stacionariais vamzdiniais gabenami energetikos produktai, nes tokio tipo gabenimas pasižymi labai maža fiskaline rizika. Siekiant suvienodinti tokiuos atvejais taikomus garantijos teikimo reikalavimus, tikslinga nustatyti, kad gabenant energetikos produktus stacionariais vamzdiniais garantijos pateikimo reikalavimas netaikomas nė vienoje valstybėje narėje;
- (27) siekiant užtikrinti, kad būtini formalumai būtų atlikti greitai, ir palengvinti akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo priežiūrą, tikslinga, atitinkamiems asmenims ir kompetentingoms institucijoms tarpusavyje keičiantis elektroniniais administraciniais dokumentais, naudoti kompiuterinę sistemą, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos sprendimu (ES) 2020/263 ⁽¹²⁾ (toliau – kompiuterinė sistema);
- (28) siekiant užtikrinti, kad dokumentai, naudojami gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, būtų lengvai suprantami visose valstybėse narėse ir juos būtų galima tvarkyti naudojant nustatytą kompiuterinę sistemą, įskaitant atvejus, kai ta sistema neįmanoma pasinaudoti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatoma tų dokumentų struktūra ir turinys;
- (29) siekiant užtikrinti, kad dokumentų, naudojamų gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, pildymo, sudarymo ir teikimo, įskaitant atvejus, kai kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti, sąlygos būtų vienodos, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (30) tikslinga nustatyti procedūrą, kurios laikydamiesi ekonominės veiklos vykdytojai informuotų valstybių narių kompetentingas institucijas apie akcizais apmokestinamų prekių siuntų išsiuntimą ir paskirties vietą. Turėtų būti deramai atsižvelgiama į tam tikrų gavėjų, neprisijungusių prie kompiuterinės sistemos, bet galinčių gauti akcizais apmokestinamas prekes, kurios gabenamos taikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, padėtį;
- (31) siekiant užtikrinti tinkamą taisyklių, reglamentuojančių tinkamą prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimą, veikimą, turėtų būti patikslintos gabenimo pradžios bei pabaigos ir pareigų įvykdymo sąlygos;
- (32) siekiant suteikti kompetentingoms institucijoms galimybę užtikrinti, kad elektroninis administracinis dokumentas atitiktų muitinės eksporto deklaraciją tais atvejais, kai akcizais apmokestinamos prekės, prieš jas išvežant iš Sąjungos teritorijos, yra gabenamos pritaikius joms akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, akcizais apmokestinamų prekių eksportą deklaruojantis asmuo eksporto valstybės narės kompetentingoms institucijoms turėtų pranešti unikalų administracinį nuorodos kodą;
- (33) siekiant išsiuntimo valstybei narei suteikti galimybę imtis tinkamų veiksmų, eksporto valstybės narės kompetentinga institucija turėtų pranešti išsiuntimo valstybės narės kompetentingai institucijai apie visus eksporto metu padarytus pažeidimus arba sprendimą prekių nebeišvežti iš Sąjungos teritorijos;
- (34) siekiant siuntėjui suteikti galimybę akcizais apmokestinamoms prekėms paskirti naują paskirties vietą, išsiuntimo valstybė narė turėtų jam pranešti, kad prekės nebebus išvežamos iš Sąjungos teritorijos;
- (35) siekiant pagerinti galimybę vykdyti kontrolę akcizais apmokestinamų prekių gabenimo metu, tas prekes lydintis asmuo arba, jei tokio nėra, transportuotojas arba vežėjas turėtų galėti kompetentingoms institucijoms bet kokia forma pateikti unikalų administracinį nuorodos kodą, kad jos galėtų rasti išsamius tų akcizais apmokestinamų prekių duomenis;

⁽¹²⁾ 2020 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas (ES) 2020/263 dėl akcizais apmokestinamų produktų judėjimo ir priežiūros kompiuterizavimo (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 43).

- (36) reikia nustatyti procedūras, kurios turi būti taikomos tais atvejais, kai kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti;
- (37) siekiant pagal šią direktyvą taikomas procedūras suderinti su procedūromis, numatytomis Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 ⁽¹³⁾ 335 straipsnio 4 dalyje, ir supaprastinti alternatyvių prekių išvežimo įrodymų pripažinimą išsiuntimo valstybėje narėje, turėtų būti sudarytas būtiniausias standartinių alternatyvių išvežimo įrodymų, patvirtinančių, kad prekės išvežtos iš Sąjungos teritorijos, sąrašas;
- (38) valstybėms narėms reikėtų leisti numatyti specialią akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimui tik jos teritorijoje taikomą tvarką arba sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus su kitomis valstybėmis narėmis, siekiant supaprastinimo. Valstybės narės, kurios nėra dvišalių ar daugiašalių susitarimų šalys, neturėtų būti įpareigosios taikyti specialią tvarką, nustatytą pagal tokių susitarimų;
- (39) tikslinga aiškiau apibrėžti apmokestinimo ir procedūrinės taisyklės, susijusios su prekių, už kurias akcizas jau sumokėtas valstybėje narėje, gabenimu, nekeičiant jų bendros struktūros.
- (40) laikantis vidaus rinkos reglamentavimo principo, kai akcizais apmokestinamas prekės privatūs fiziniai asmenys įsigyja asmeniniam naudojimui ir jas gabena iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją, akcizai turėtų būti mokami toje valstybėje narėje, kurioje akcizais apmokestinamos prekės įsigyjamos;
- (41) akcizo dydžiai, kuriuos valstybės narės taiko tabako gaminiais ir alkoholiniams gėrimams, skiriasi dėl įvairių veiksnių, pavyzdžiui, fiskalinės ir visuomenės sveikatos politikos, ir tokie skirtumai kai kuriais atvejais yra dideli. Šiomis aplinkybėmis valstybės narės turėtų galėti suvaldyti riziką, dėl kurios susidaro palankesnės sąlygos mokesčiam sukčiavimui, mokesčių vengimui ar piktnaudžiavimui mokesčiais, kyla grėsmė viešajai politikai ar žmonių sveikatos ir gyvybės apsaugai arba joms kenkiama. Todėl valstybės narės turėtų galėti imtis tinkamų ir proporcingų priemonių, kurios padėtų joms nustatyti, ar privačių fizinių asmenų iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją gabenamos akcizais apmokestinamos prekės buvo tų privačių fizinių asmenų įsigytos asmeniniam naudojimui;
- (42) tais atvejais, kai akcizais apmokestinamos prekės, išleistos vartoti valstybėje narėje, komerciniais tikslais yra pristatomos kitoje valstybėje narėje, būtina nustatyti, kad akcizai mokėtini antrojoje valstybėje narėje. Tais tikslais visų pirma reikia apibrėžti sąvoką „pristatomos komerciniais tikslais“;
- (43) kompiuterinė sistema, šiuo metu naudojama akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimui, turėtų būti išplėsta, kad apimtų ir akcizais apmokestinamų prekių, kurios buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje ir yra gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti komerciniais tikslais, gabenimą. Naudojant tą kompiuterinę sistemą bus paprasčiau vykdyti tokio gabenimo stebėseną ir užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą;
- (44) tikslinga aiškiau išdėstyti, kam tais atvejais, kai akcizais apmokestinamos prekės yra išleidžiamos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje ir gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti komerciniais tikslais, tenka prievolė mokėti akcizus ir kada atsiranda prievolė juos apskaiciuoti;
- (45) siekiant išvengti bereikalingų investicijų, kompiuterizuojant akcizais apmokestinamų prekių, kurios buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje ir yra gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti komerciniais tikslais, gabenimą turėtų būti kuo daugiau panaudojamos esamos su prekių, kurioms taikomas laikino akcizo mokėjimo atidėjimo režimas, gabenimu susijusios priemonės. Tuo tikslu ir siekiant palengvinti tokių gabenimą, šiam gabenimui taikomi garantijos teikimo reikalavimai turėtų būti suderinti su garantijos teikimo reikalavimais, taikomais prekių, kurioms taikomas laikino akcizo mokėjimo atidėjimo režimas, gabenimui, kad būtų išplėstas garantų pasirinkimas;

⁽¹³⁾ 2015 m. lapkričio 24 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (OL L 343, 2015 12 29, p. 558).

- (46) siekiant palengvinti dabartinę ekonominės veiklos vykdytojų, susijusių su akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimu, registraciją, būtina apmokestinamų prekių sandėliui ir registruotam siuntėjui suteikti galimybę veikti kaip akcizais apmokestinamų prekių, kurios buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje ir yra gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti komerciniais tikslais, patvirtintam siuntėjui, prieš tai apie tai pranešus išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Tuo pat metu apmokestinamų prekių sandėlis ar registruotas siuntėjas turėtų galėti veikti kaip tų akcizais apmokestinamų prekių patvirtintas gavėjas;
- (47) būtina nustatyti procedūras, kurios turi būti taikomos tais atvejais, kai kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti ir turi būti naudojamas atsarginės procedūros dokumentas;
- (48) valstybėms narėms turėtų būti leidžiama numatyti specialią akcizais apmokestinamų prekių, kurios yra išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje ir yra gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti komerciniais tikslais, gabenimo tvarką remiantis dvišaliais ar daugiašaliais susitarimais su kitomis valstybėmis narėmis, siekiant supaprastinimo. Valstybės narės, kurios nėra dvišalių ar daugiašalių susitarimų šalys, neturėtų būti įpareigosotos taikyti specialią tvarką, nustatytą pagal tokį susitarimą;
- (49) siekiant užtikrinti, kad dokumentai, naudojami gabenant akcizais apmokestinamas prekes, laikomas numatytais pristatyti komerciniais tikslais, būtų lengvai suprantami visose valstybėse narėse ir juos būtų galima tvarkyti naudojant kompiuterinę sistemą, įskaitant tuos atvejus, kai ta sistema neįmanoma pasinaudoti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguoti įgaliojimai priimti aktus, kuriais nustatoma tų dokumentų struktūra ir turinys;
- (50) siekiant užtikrinti, kad dokumentų, naudojamų gabenant akcizais apmokestinamas prekes, laikomas numatytais pristatyti komerciniais tikslais, pildymo, sudarymo ir teikimo, įskaitant atvejus, kai kompiuterine sistema pasinaudoti negalima, sąlygos būtų vienodos, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojama laikantis Reglamento (ES) Nr. 182/2011;
- (51) kai akcizais apmokestinamas prekes įsigyja asmenys, kurie nėra įgaliotieji sandėlio savininkai ar registruoti gavėjai ir kurie nevykdo nepriklausomos ekonominės veiklos, ir kai jas tiesiogiai ar netiesiogiai siunčia ar gabena siuntėjas, kuris vykdo nepriklausomą ekonominę veiklą arba siunčia ar gabena prekes savo naudai, akcizai turėtų būti mokami paskirties valstybėje narėje. Turėtų būti nustatyta procedūra, kurios siuntėjas turi laikytis mokėdamas akcizą. Siekiant užtikrinti, kad mokėjimas paskirties valstybėje narėje būtų atliktas, siuntėjas arba jo mokestinis atstovas turėtų užregistruoti savo tapatybę ir paskirties valstybės narės nustatytais sąlygomis specialiai paskirtai kompetentingai įstaigai pateikti akcizo sumokėjimo garantiją. Siekiant palengvinti tą tvarką, siuntėjui turėtų būti suteikta galimybė pasirinkti, ar naudotis mokestinio atstovo, kuris padėtų įvykdyti registracijos ir garantijos mokėjimo reikalavimus, paslaugomis. Jei nei siuntėjas, nei mokestinis atstovas šių reikalavimų neįvykdo, turėtų būti laikoma, kad prievolė sumokėti akcizą paskirties valstybėje narėje tenka gavėjui;
- (52) siekiant išvengti valstybių narių interesų konflikto ir dvigubo apmokestinimo tais atvejais, kai vienos valstybės narės teritorijoje jau išleistos vartoti akcizais apmokestinamos prekės gabenamos Sąjungoje, turėtų būti numatytos nuostatos dėl aplinkybių, kuriomis gali būti padaryta pažeidimų po to, kai akcizais apmokestinamos prekės išleistos vartoti;
- (53) valstybės narės turėtų turėti galimybę nustatyti, kad išleistos vartoti prekės būtų paženklintos mokestiniais žymenimis arba nacionaliniais identifikavimo ženklais. Tačiau šių žymenų ar ženklų naudojimas neturėtų tapti kliūtimi Sąjungos vidaus prekybai. Kadangi šių žymenų ar ženklų naudojimas neturėtų tapti dvigubo apmokestinimo naštos priežastimi, reikėtų aiškiai nurodyti, kad ženklus išleidusi valstybė narė turi grąžinti bet kokią tokiems žymenims ar ženklams gauti sumokėtą arba garantuotą sumą, atsisakyti jos reikalauti ar leisti ja laisvai disponuoti, jeigu akcizai tapo mokėtini ir buvo surinkti kitoje valstybėje narėje. Tačiau siekiant išvengti bet kokio piktnaudžiavimo, šiuos žymenis ar ženklus išleidusios valstybės narės turėtų galėti nustatyti, kad suma grąžinama, atsisakoma jos reikalauti ar ja leidžiama laisvai disponuoti tik tuo atveju, jei pateikiami įrodymai, kad žymenys ar ženklai buvo pašalinti ar sunaikinti;
- (54) smulkiesiems vyno gamintojams įprastų reikalavimų, susijusių su akcizais apmokestinamų prekių gabenimu ir stebėseną, taikymas gali tapti neproporcingai didele administracine našta. Todėl valstybės narės turėtų galėti atleisti šiuos gamintojus nuo tam tikrų reikalavimų vykdymo;

- (55) reikėtų atsižvelgti į tai, kad laivuose ir orlaivuose esančių akcizais apmokestinamų prekių atsargų atžvilgiu tinkama bendra pozicija dar nepriimta;
- (56) akcizais apmokestinamų prekių, naudojamų valstybės narės jungiančių pasienio tiltų statybai ir priežiūrai, atžvilgiu toms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama priimti priemones, nukrypstančias nuo akcizais apmokestinamų prekių gabenimui iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją taikomų įprastų taisyklių ir procedūrų, siekiant sumažinti administracinę naštą;
- (57) siekiant numatyti laikotarpį, per kurį būtų galima prisitaikyti prie elektroninės prekių gabenimo kontrolės sistemos, valstybėms narėms turėtų būti sudaryta galimybė pasinaudoti pereinamuoju laikotarpiu, kuriuo prekės vis dar būtų galima gabenti laikantis Direktyvoje 2008/118/EB nustatytų formalumų;
- (58) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. užtikrinti bendrą tvarką dėl tam tikrų su akcizais susijusių aspektų, valstybės narės negali deramais pasiekti, o dėl veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (59) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kurios iš esmės skiriasi nuo ankstesnės direktyvos nuostatų. Pareiga perkelti nepakeistas nuostatas atsiranda pagal anksčiau priimtą direktyvą;
- (60) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų I priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios data,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

1 straipsnis

Dalykas

1. Šia direktyva nustatoma bendroji akcizų, kuriais tiesiogiai ar netiesiogiai apmokestinamas toliau nurodytų prekių (toliau – akcizais apmokestinamos prekės) vartojimas, tvarka:
 - a) energetikos produktų ir elektros energijos, kuriems taikoma Direktyva 2003/96/EB;
 - b) alkoholio ir alkoholinių gėrimų, kuriems taikomos direktyvos 92/83/EEB ir 92/84/EEB;
 - c) apdoroto tabako, kuriam taikoma direktyva 2011/64/ES.
2. Specifiniais tikslais valstybės narės gali akcizais apmokestinamas prekes apmokestinti kitais netiesioginiais mokesčiais, jei tie mokesčiai atitinka akcizams ar pridėtinės vertės mokesčiui taikomas Sąjungos mokesčių taisykles, susijusias su mokesčio bazės nustatymu, mokesčio apskaičiavimu, prievolės apskaičiuoti mokestį atsiradimu ir mokesčio stebėseną, tačiau neįskaitant nuostatų dėl atleidimo nuo mokesčių.
3. Valstybės narės gali apmokestinti:
 - a) produktus, kurie nėra akcizais apmokestinamos prekės;
 - b) paslaugų teikimą, įskaitant su akcizais apmokestinamomis prekėmis susijusias paslaugas; šis apmokestinimas negali būti apyvartos mokesčių pobūdžio.

Tačiau prekyboje tarp valstybių narių dėl tokių mokesčių taikymo negali atsirasti su sienų kirtimu susijusių formalumų.

2 straipsnis

Sąjungos muitinės kodekso taikymas akcizais apmokestinamoms prekėms

1. Formalumai, nustatyti Sąjungos muitų nuostatomis, reglamentuojančiomis prekių įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją, *mutatis mutandis* taikomi akcizais apmokestinamų prekių įvežimui į Sąjungos teritoriją iš vienos iš 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų teritorijų.
2. Formalumai, nustatyti Sąjungos muitų nuostatomis, reglamentuojančiomis prekių išvežimą iš Sąjungos muitų teritorijos, *mutatis mutandis* taikomi akcizais apmokestinamų prekių išvežimui iš Sąjungos teritorijos į vieną iš 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų teritorijų.
3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalių, Suomija turi teisę, jei akcizais apmokestinamos prekės gabenamos tarp jos teritorijos ir teritorijų, nurodytų 4 straipsnio 2 dalies c punkte, taikyti tas pačias procedūras, kokios taikomos gabenimui jos teritorijoje.
4. 14–46 straipsniai netaikomi toms akcizais apmokestinamoms prekėms, kurių muitinis statusas yra ne Sąjungos prekės, kaip apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013 ⁽¹⁴⁾ 5 straipsnio 24 punkte.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) įgaliotasis sandėlio savininkas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą vykdant savo veiklą apmokestinamų prekių sandėlyje gaminti, perdirbti, laikyti, saugoti, gauti ar išsiųsti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;
- 2) valstybės narės teritorija – valstybės narės teritorija, kuriai Sutartys taikomos remiantis SESV 349 ir 355 straipsniais, išskyrus trečiąsias teritorijas;
- 3) Sąjungos teritorija – valstybių narių teritorijos;
- 4) trečioji teritorija – 4 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytos teritorijos;
- 5) trečioji valstybė – valstybė ar teritorija, kuriai netaikomos Sutartys;
- 6) akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas – akcizais apmokestinamų prekių gamybai, perdirbimui, laikymui, saugojimui ar gabenimui taikoma apmokestinimo tvarka, pagal kurią akcizų mokėjimas laikinai atidedamas;
- 7) importas – prekių išleidimas į laisvą apyvartą pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnį;
- 8) neteisėtas įvežimas – prekių, kurioms nebuvo įforminta išleidimo į laisvą apyvartą procedūra pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnį ir kurių atžvilgiu atsirado skola muitinei pagal to reglamento 79 straipsnio 1 dalį arba tokia skola būtų buvusi atsiradusi, jei prekėms būtų buvęs taikomas muitas, įvežimas į Sąjungos teritoriją;
- 9) registruotas gavėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą vykdant savo veiklą ir tų institucijų nustatytais sąlygomis gauti iš kitos valstybės narės teritorijos gabenamas akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;

⁽¹⁴⁾ 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013 10 10, p. 1), su pakeitimais, padarytais 2016 m. gruodžio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/2339, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, kiek tai susiję su prekėmis, kurios buvo laikinai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos jūra ar oru (OL L 354, 2016 12 23, p. 32).

- 10) registruotas siuntėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam importo valstybės narės kompetentingos institucijos suteikė leidimą vykdant savo veiklą ir tų institucijų nustatytais sąlygomis tik išsiųsti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, jas išleidus į laisvą apyvartą pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnį;
- 11) apmokestinamų prekių sandėlis – vieta, kurioje įgaliotasis sandėlio savininkas valstybės narės, kurioje yra apmokestinamų prekių sandėlis, kompetentingų institucijų nustatytais sąlygomis ir vykdydamas savo veiklą gamina, perdirba, laiko, saugo, gauna ar išsiunčia akcizais apmokestinamas prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;
- 12) patvirtintas siuntėjas – fizinis ar juridinis asmuo, įregistruotas išsiuntimo valstybės narės kompetentingų institucijų, kad, vykdydamas savo veiklą, galėtų išsiųsti akcizais apmokestinamas prekes, kurios buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje, o vėliau pergabentos į kitos valstybės narės teritoriją;
- 13) patvirtintas gavėjas – fizinis ar juridinis asmuo, įregistruotas paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų, kad, vykdydamas savo veiklą, galėtų gauti akcizais apmokestinamas prekes, kurios buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje, o vėliau pergabentos į kitos valstybės narės teritoriją;
- 14) paskirties valstybė narė – valstybė narė, į kurią turi būti pristatytos arba kurioje turi būti naudojamos akcizais apmokestinamos prekės pagal šios direktyvos nuostatas;
- 15) atsisakymas išieškoti – atleidimas nuo pareigos sumokėti nesumokėtą akcizo sumą;
- 16) grąžinimas – sumokėtos akcizo sumos grąžinimas.

4 straipsnis

Teritorinis taikymas

1. Ši direktyva ir direktyvos 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB ir 2011/64/ES taikomos Sąjungos teritorijoje.
2. Ši direktyva ir direktyvos 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB ir 2011/64/ES netaikomos šioms teritorijoms, kurios yra Sąjungos muitų teritorijos dalis:
 - a) Kanarų saloms;
 - b) SESV 349 straipsnyje ir 355 straipsnio 1 dalyje nurodytoms Prancūzijos teritorijoms;
 - c) Alandų saloms;
 - d) Normandijos saloms.
3. Ši direktyva ir direktyvos 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB ir 2011/64/ES netaikomos teritorijoms, kurioms taikoma SESV 355 straipsnio 3 dalis, ir toliau nurodytoms kitoms teritorijoms, kurios nėra Sąjungos muitų teritorijos dalis:
 - a) Helgolando salai;
 - b) Biuzingeno teritorijai;
 - c) Seutai;
 - d) Meliljai;
 - e) Livinjui.
4. Pateikdama deklaraciją Ispanija gali pranešti, kad, laikantis priemonių, skirtų atsižvelgti į didelį Kanarų salų atokumą, ši direktyva ir direktyvos 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB ir 2011/64/ES šioms saloms taikomos nuo pirmos antro mėnesio po tokios deklaracijos pateikimo dienos visų arba kai kurių 1 straipsnyje nurodytų akcizais apmokestinamų prekių atžvilgiu.

5. Pateikdama deklaraciją Prancūzija gali pranešti, kad, laikantis priemonių, skirtų atsižvelgti į didelį tų teritorijų atokumą, ši direktyva ir direktyvos 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB ir 2011/64/ES taikomos 2 dalies b punkte nurodytoms teritorijoms nuo pirmos antro mėnesio po tokios deklaracijos pateikimo dienos visų arba kai kurių 1 straipsnyje nurodytų akcizais apmokestinamų prekių atžvilgiu.

6. Šios direktyvos nuostatos neriboja Graikijos teisių išsaugoti Ato kalnui suteiktą specialų statusą, kuris garantuojamas Graikijos Konstitucijos 105 straipsniu.

5 straipsnis

Specialus teritorinis statusas

1. Atsižvelgiant į atitinkamai su Prancūzija, Italija, Kipru ir Jungtine Karalyste sudarytas konvencijas ir sutartis, Monako Kunigaikštystė, San Marinas, Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritorija ir Meno sala šios direktyvos tikslais nelaikomos trečiosiomis valstybėmis.

2. Valstybės narės turi imtis būtinų priemonių užtikrinti, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas:

- a) iš Monako Kunigaikštystės arba į ją būtų laikomas gabenimu iš Prancūzijos arba į Prancūziją;
- b) iš San Marino arba į jį būtų laikomas gabenimu iš Italijos arba į Italiją;
- c) iš Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritorijos arba į ją būtų laikomas gabenimu iš Kipro arba į Kiprą;
- d) iš Meno salos arba į ją būtų laikomas gabenimu iš Jungtinės Karalystės arba į Jungtinę Karalystę.

3. Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas iš Jungholco ir Mitelbergo (Kleines Walsertal) arba į juos būtų laikomas gabenimu iš Vokietijos arba į Vokietiją.

II SKYRIUS

Bendrosios procedūrinės nuostatos

1 Skirsnis

Apmokestinimo momentas, prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimas, prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu padaryti pažeidimai

6 straipsnis

Apmokestinimo momentas, prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo laikas ir vieta, prekių sunaikinimas ir negrįžtamas praradimas

1. Akcizais apmokestinamos prekės yra apmokestinamos akcizais:

- a) jų gamybos, be kita ko, kai taikytina, jų išgavimo, Sąjungos teritorijoje metu;
- b) jų importo ar neteisėto įvežimo į Sąjungos teritoriją metu.

2. Prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda išleidimo vartoti metu ir išleidimo vartoti valstybėje narėje.

3. Šios direktyvos tikslais „išleidimas vartoti“ – bet kuris iš toliau nurodytų atvejų:

- a) akcizais apmokestinamų prekių išėmimas, įskaitant neteisėtą išėmimą, iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;

- b) akcizais apmokestinamų prekių laikymas arba saugojimas, įskaitant pažeidimo atvejus, joms netaikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo, jei tos prekės nebuvo apmokestintos akcizais pagal taikomas Sąjungos teisės ir nacionalinės teisės aktų nuostatas;
- c) akcizais apmokestinamų prekių gamyba, įskaitant perdirbimą ir neteisėtą gamybą ar perdirbimą, netaikant joms akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo;
- d) akcizais apmokestinamų prekių importas, išskyrus atvejus, kai akcizais apmokestinamoms prekėms jas importavus nedelsiant pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, arba akcizais apmokestinamų prekių neteisėtas įvežimas, išskyrus atvejus, kai skola muitinei yra išnykusi pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 124 straipsnio 1 dalies e, f, g ar k punktą. Jei skola muitinei yra išnykusi pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 124 straipsnio 1 dalies e punktą, valstybės narės gali savo nacionalinėje teisėje nustatyti sankcijas, atsižvelgdamos į akcizų skolos, kuri būtų susidariusi, dydį;

4. 3 dalies a punkte nurodyto išėmimo iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo laiku laikomas:

- a) 16 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamas prekes gauna registruotas gavėjas;
- b) 16 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamas prekes gauna gavėjas;
- c) 16 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais – laikas, kai akcizais apmokestinamos prekės gaunamos tiesioginio pristatymo vietoje.

5. Visiškas akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, sunaikinimas arba visiškas ar dalinis negrįžtamas praradimas dėl nenumatytų aplinkybių ar force majeure, arba gavus valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą prekes sunaikinti, nelaikomas išleidimu vartoti.

6. Šios direktyvos tikslais prekės laikomos visiškai sunaikintomis arba negrįžtamai prarastomis, jei jų negalima panaudoti kaip akcizais apmokestinamų prekių.

7. Prekių dalinis praradimas dėl jų pobūdžio, kuris įvyksta prekes, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenant tarp valstybių narių, nelaikomas išleidimu vartoti, jei prarastas kiekis nesiekia toms akcizais apmokestinamoms prekėms nustatytos bendrosios dalinio praradimo ribos, išskyrus atvejus, kai valstybė narė turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ar pažeidimą. Ta prarasta dalis, kuria viršijama toms akcizais apmokestinamoms prekėms nustatyta bendroji dalinio praradimo riba, laikoma išleista vartoti.

8. Valstybės narės gali nusistatyti taisykles dėl prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, dalinio praradimo, kurio 7 dalis neapima, sąlygų.

9. Akcizais apmokestinamų prekių visiško sunaikinimo arba visiško ar dalinio negrįžtamo praradimo, kaip nurodyta 5 dalyje, faktas turi būti įrodytas tos valstybės narės, kurioje prekės buvo visiškai sunaikintos arba visiškai ar iš dalies negrįžtamai prarastos, kompetentingoms institucijoms, o jeigu neįmanoma nustatyti, kurioje valstybėje narėje prekės buvo prarastos – valstybės narės, kurioje tai buvo nustatyta, kompetentingoms institucijoms.

Jei nustatomas akcizais apmokestinamų prekių visiško sunaikinimo arba visiško ar dalinio negrįžtamo praradimo faktas, pateikus tinkamą įrodymą atitinkamai visiškai ar iš dalies grąžinama pagal 17 straipsnį pateikta garantija.

10. Komisija pagal 51 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais, *inter alia*, pagal prekių pobūdį, prekių fizines ir chemines savybes, aplinkos temperatūrą gabenimo metu, gabenimo atstumą ar laiką, kurio prireikė gabenimui, nustatomos šio straipsnio 7 dalyje ir 45 straipsnio 2 dalyje nurodytos bendrosios dalinio praradimo ribos ir kuriuose nurodomos akcizais apmokestinamos prekės, atitinkama bendroji dalinio jų praradimo riba, išreikšta procentine viso kiekio dalimi, ir kiti atitinkami su prekių transportavimu susiję aspektai.

Jeigu bendrosios dalinio praradimo ribos nenustatytos, valstybės narės toliau taiko nacionalines nuostatas.

7 straipsnis

Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus

1. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti apskaičiuotus akcizus, yra:
 - a) akcizais apmokestinamų prekių išėmimo iš akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimo atveju, kaip nurodyta 6 straipsnio 3 dalies a punkte:
 - i) įgaliotasis sandėlio savininkas, registruotas gavėjas ar bet kuris kitas asmuo, kuris išleidžia akcizais apmokestinamas prekes arba kurio vardu jos išleidžiamos iš mokėjimo laikino atidėjimo režimo, o neteisėto išgabenimo iš apmokestinamų prekių sandėlio atveju – bet kuris tame išgabenime dalyvavęs asmuo;
 - ii) akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, pažeidimų gabenimo metu, kaip apibrėžta 9 straipsnio 1, 2 ir 4 dalyse, atveju: įgaliotasis sandėlio savininkas, registruotas siuntėjas ar bet kuris kitas asmuo, kuris pagal 17 straipsnio 1 ir 3 dalis garantavo, kad mokesčiai bus sumokėti, ir bet kuris asmuo, dalyvavęs neteisėtai išgabenant ir žinojęs arba pagrįstai turėjęs žinoti, kad toks prekių išgabenimas yra neteisėtas;
 - b) akcizais apmokestinamų prekių laikymo arba saugojimo atveju, kaip nurodyta 6 straipsnio 3 dalies b punkte: asmuo, laikantis ar saugantis akcizais apmokestinamas prekes, arba bet kuris kitas asmuo, dalyvaujantis akcizais apmokestinamų prekių laikyme ar saugojime, arba šie asmenys bendrai pagal solidariosios atsakomybės principą;
 - c) akcizais apmokestinamų prekių gamybos, įskaitant perdirbimą, atveju, kaip nurodyta 6 straipsnio 3 dalies c punkte: asmuo, gaminantis akcizais apmokestinamas prekes, o neteisėtos gamybos atveju – bet kuris kitas asmuo, dalyvaujantis jų gamyboje;
 - d) akcizais apmokestinamų prekių importo ar neteisėto įvežimo atveju, kaip nurodyta 6 straipsnio 3 dalies d punkte: Reglamento (ES) Nr. 952/2013 5 straipsnio 15 dalyje nurodytas deklarantas (toliau – deklarantas) arba bet koks kitas to reglamento 77 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas asmuo, ir, neteisėto atvykimo atveju – bet kuris kitas su neteisėtu atvykimu susijęs asmuo.
2. Jeigu prievolė sumokėti tą patį akcizą tenka keliams asmenims, jie solidariai atsako už tokios skolos sumokėjimą.

8 straipsnis

Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir naudotini akcizų tarifai

Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią valstybėje narėje, kurioje įvyksta išleidimas vartoti, atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

Akcizais apmokestinama, jie renkami ir, tinkamais atvejais, grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti kiekvienos valstybės narės nustatyta tvarka. Valstybės narės turi taikyti tą pačią tvarką nacionalinėms prekėms ir prekėms iš kitų valstybių narių.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos, kai akcizų tarifai pakeičiami, jau išleistų vartoti akcizais apmokestinamų prekių atsargų akcizai, kai tikslinga, gali būti didinami arba mažinami.

9 straipsnis

Pažeidimai, padaryti akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu

1. Jei gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, padaromas pažeidimas, dėl kurio tos prekės išleidžiamos vartoti pagal 6 straipsnio 3 dalies a punktą, jos turi būti išleistos vartoti tos valstybės narės, kurioje įvyko pažeidimas, teritorijoje.

2. Jei gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, nustatomas pažeidimas, dėl kurio tos prekės išleidžiamos vartoti pagal 6 straipsnio 3 dalies a punktą, bet neįmanoma nustatyti, kur pažeidimas įvyko, tai laikoma, kad jis įvyko tos valstybės narės, kurioje tas pažeidimas buvo nustatytas, teritorijoje ir tuo laiku, kai jis buvo nustatytas.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais tos valstybės narės, kurioje prekės buvo išleistos vartoti arba, laikoma, kad buvo išleistos vartoti, kompetentingos institucijos informuoja išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas.

4. Jeigu akcizais apmokestinamos prekės, gabenamos joms pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, nepasiekė jų paskirties vietos ir gabenimo metu nenustatyta jokių pažeidimų, dėl kurių prekės būtų išleistos vartoti pagal 6 straipsnio 3 dalies a punktą, tai laikoma, kad pažeidimas įvyko išsiuntimo valstybėje narėje tuo metu, kai pradėtas gabenimas, išskyrus atvejus, kai per keturis mėnesius nuo gabenimo pradžios, kaip apibrėžta 19 straipsnio 1 dalyje, buvo pateikta įrodymų, įtikinančių išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas, kad gabenimas užbaigtas pagal 19 straipsnio 2 dalį, arba joms buvo pateikta įrodymų dėl vietos, kurioje įvyko pažeidimas.

Jei asmuo, kuris pagal 17 straipsnį garantavo, kad mokesčiai bus sumokėti, nebuvo arba negalėjo būti informuotas apie tai, kad prekės nepasiekė paskirties vietos, tai tam asmeniui suteikiamas vieno mėnesio laikotarpis, skaičiuojamas nuo tos dienos, kurią šią informaciją perduoda išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, įrodymams apie gabenimo užbaigimą pagal 19 straipsnio 2 dalį arba apie vietą, kurioje pažeidimas įvyko, pateikti.

5. 2 ir 4 dalyse nurodytais atvejais, jei nepasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo dienos, kurią pagal 19 straipsnio 1 dalį buvo pradėtas gabenimas, nustatoma, kurioje valstybėje narėje pažeidimas faktiškai įvyko, tai taikoma 1 dalis.

Valstybės narės, kurioje įvyko pažeidimas, kompetentingos institucijos informuoja valstybės narės, kurioje buvo apmokestintos prekės, kompetentingas institucijas, kurios grąžina akcizus arba atsisako juos išieškoti, kai tik gauna įrodymus, kad kitoje valstybėje narėje tos prekės apmokestintos akcizais.

6. Šio straipsnio tikslais „pažeidimas“ – situacija, įvykusi akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu, išskyrus 6 straipsnio 5 ir 6 dalyse nurodytus atvejus, dėl kurios akcizais apmokestinamų prekių gabenimas arba jo dalis nėra užbaigiami pagal 19 straipsnio 2 dalį.

2 Skirsnis

Grąžinimas ir atsisakymas išieškoti

10 straipsnis

Grąžinimas ir atsisakymas išieškoti

Greta 37 straipsnio 4 dalyje, 44 straipsnio 5 dalyje ir 46 straipsnio 3 dalyje nurodytų atvejų bei atvejų, numatytų direktyvose 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB ir 2011/64/ES, akcizų už išleistas vartoti akcizais apmokestintas prekes valstybės narės, kuriose šios prekės išleistos vartoti, kompetentingos institucijos atitinkamo asmens prašymu gali grąžinti arba atsisakyti jį išieškoti valstybės narės nustatytais atvejais bei laikantis sąlygų, kurias valstybė narė nustato siekdama užkirsti kelią bet kokiam galimam vengimui arba piktnaudžiavimui.

Toks akcizų grąžinimas arba atsisakymas juos išieškoti negali sudaryti sąlygų kitokiems atleidimo nuo akcizų atvejams, nei numatyti 11 straipsnyje ar direktyvose 92/83/EEB, 92/84/EEB, 2003/96/EB arba 2011/64/ES.

3 Skirsnis

Atleidimas nuo mokėjimo

11 straipsnis

Atleidimas nuo akcizų mokėjimo

1. Akcizais apmokestinamoms prekėms akcizai netaikomi tais atvejais, kai jos skirtos naudoti:
 - a) diplomatinė ar konsulinė santykių kontekste;
 - b) tarptautinėms organizacijoms, kurias tokiomis pripažįsta priimančiosios valstybės narės valdžios institucijos, ir tokių organizacijų nariams, laikantis apribojimų ir sąlygų, nustatytų tokias organizacijas įsteigiančiomis tarptautinėmis konvencijomis arba susitarimais dėl pagrindinių būstinių;
 - c) bet kurios valstybės narės, išskyrus valstybę narę, kurioje atsirado prievolė apskaičiuoti akcizus, ginkluotosioms pajėgoms, tokių pajėgų panaudojimui, jas lydintiems civiliams darbuotojams arba jų maitinimui ar valgykloms aprūpinti, kai šios pajėgos dalyvauja gynybos operacijose, kurios įgyvendinamos vykdančią Sąjungos veiklą pagal bendrą saugumo ir gynybos politiką;
 - d) valstybės, kuri yra Šiaurės Atlanto sutarties šalis, išskyrus valstybę narę, kurioje atsirado prievolė apskaičiuoti akcizus, ginkluotosioms pajėgoms, tokių pajėgų panaudojimui, jas lydintiems civiliams darbuotojams arba jų maitinimui ar valgykloms;
 - e) Kipre pagal 1960 m. rugpjūčio 16 d. Sutartį dėl Kipro Respublikos įkūrimo dislokuotoms Jungtinės Karalystės karinėms pajėgoms, tokių pajėgų panaudojimui, jas lydintiems civiliams darbuotojams arba jų maitinimui ar valgykloms;
 - f) vartojimui pagal susitarimą, sudarytą su trečiosiomis valstybėmis arba tarptautinėmis organizacijomis, jeigu toks susitarimas yra galimas arba leidžiamas atleidimo nuo pridėtinės vertės mokesčio atvejais.
2. Atleidimui nuo akcizų taikomos priimančiosios valstybės narės nustatytos sąlygos ir apribojimai. Valstybės narės gali atleisti nuo akcizų jų grąžinimo forma.

12 straipsnis

Atleidimo sertifikatas

1. Iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją gabenamos akcizais apmokestinamos prekės, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas ir taikomas 11 straipsnio 1 dalyje nurodytas atleidimas nuo akcizų, turi būti gabenamos su atleidimo sertifikatu. Atleidimo sertifikate nurodomas pristatyti numatytų akcizais apmokestinamų prekių pobūdis, kiekis ir vertė, taip pat nuo akcizų atleisto gavėjo tapatybė ir atleidimą sertifikavusi priimančioji valstybė narė.
2. Valstybės narės gali naudoti 1 dalyje nurodytą atleidimo sertifikatą kitoms netiesioginio apmokestinimo sritims ir užtikrinti, kad jis būtų suderinamas su nacionalinės teisės aktuose nustatytais atleidimo sąlygomis ir apribojimais.
3. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma atleidimo sertifikato forma. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.
4. 20–27 straipsniuose nustatyta procedūra netaikoma, jei akcizais apmokestinamos prekės, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenamos 11 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytoms ginkluotosioms pajėgoms, jeigu toms prekėms taikoma procedūra, tiesiogiai grindžiama Šiaurės Atlanto sutartimi.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad 20–27 straipsniuose nustatyta procedūra būtų taikoma prekėms, gabenamoms tik jų teritorijoje, arba, vadovaujantis atitinkamų valstybių narių susitarimu, tarp jų teritorijų.

13 straipsnis

Keliautojų, vykstančių į trečiąsias valstybes arba trečiąsias teritorijas, atleidimas nuo akcizų mokėjimo

1. Valstybės narės gali atleisti nuo akcizų mokėjimo neapmokestinamų prekių parduotuvių tiekiamas akcizais apmokestinamas prekes, kurias asmeniniame багаže išveža keliautojai į trečiąją teritoriją ar trečiąją valstybę, vykdami oru ar jūra.
2. Prekėms, tiekiamoms orlaivyje ar laive skrydžio ar reiso į trečiąją teritoriją arba trečiąją valstybę metu, taikoma tokia pati tvarka, kaip neapmokestinamų prekių parduotuvių tiekiamoms prekėms.
3. Valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad 1 ir 2 dalyse numatyti atleidimo nuo akcizų atvejai būtų taikomi užkertant kelią galimam slėpimui, vengimui ar piktnaudžiavimui.
4. Šiame straipsnyje vartojamų terminų apibrėžtys:
 - a) neapmokestinamų prekių parduotuvė – bet kokia įstaiga oro arba jūrų uoste, atitinkanti valstybių narių kompetentingų institucijų nustatytas sąlygas, visų pirma pagal 3 dalį;
 - b) keliautojas, vykstantis į trečiąją teritoriją arba trečiąją valstybę – kiekvienas keleivis, turintis kelionės oro ar jūros transportu dokumentą, kuriame nurodyta, kad galutinio atvykimo vieta yra oro ar jūrų uostas trečiojoje teritorijoje arba trečiojoje valstybėje.

III SKYRIUS

Gamyba, perdirbimas, laikymas ir saugojimas

14 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Kiekviena valstybė narė nustato akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikoma ši direktyva, gamybos, perdirbimo, laikymo ir saugojimo taisykles.
2. Akcizais apmokestinamų prekių gamyba, perdirbimas, laikymas ir saugojimas turi būti vykdomi apmokestinamų prekių sandėlyje, jei akcizai nesumokėti.

15 straipsnis

Leidimo suteikimo įgaliotajam sandėlio savininkui sąlygos

1. Įgaliotajam sandėlio savininkui leidžiama steigti ir eksploatuoti apmokestinamų prekių sandėlį, jei jis turi valstybės narės, kurioje yra sandėlis, kompetentingų institucijų leidimą.

Šiam leidimui taikomos sąlygos, kurias turi teisę nustatyti institucijos siekdamos užkirsti kelią bet kokiam galimam slėpimui ar piktnaudžiavimui.

2. Įgaliotasis sandėlio savininkas privalo:
 - a) prireikus pateikti garantiją, kuria apdraudžia nuo rizikos, susijusios su akcizais apmokestinamų prekių gamyba, perdirbimu, laikymu ir saugojimu;
 - b) laikytis valstybės narės, kurios teritorijoje yra apmokestinamų prekių sandėlis, nustatytų reikalavimų;
 - c) tvarkyti kiekvieno apmokestinamų prekių sandėlio atsargų ir akcizais apmokestinamų prekių gabenimo apskaitą;
 - d) visas akcizais apmokestinamas prekes, gabenamas joms pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, užbaigus gabenimą įtraukti į savo apmokestinamų prekių sandėlį ir į savo apskaitą, išskyrus atvejus, kai taikoma 16 straipsnio 4 dalis;
 - e) leisti atlikti visus stebėsenos veiksmus ir atsargų patikrinimus.

Pirmos pastraipos a punkte minėtos garantijos sąlygas nustato valstybės narės, kurioje mokesčiam sandėliui suteiktas leidimas, kompetentingos institucijos.

IV SKYRIUS

Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimas

1 Skirsnis

Bendrosios nuostatos

16 straipsnis

Išsiuntimo vietai ir gabenamų prekių paskirties vietai taikomos bendrosios nuostatos

1. Pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, akcizais apmokestinamos prekės Sąjungos teritorijoje gali būti gabenamos, įskaitant per trečiąją valstybę ar trečiąją teritoriją:

a) iš apmokestinamų prekių sandėlio:

i) į kitą apmokestinamų prekių sandėlį;

ii) registruotam gavėjui;

iii) į vietą, kurioje akcizais apmokestinamos prekės bus išgabentos iš Sąjungos teritorijos, kaip nurodyta 25 straipsnio 1 dalyje;

iv) 11 straipsnio 1 dalyje nurodytam gavėjui, kai prekės išsiųstos iš kitos valstybės narės teritorijos;

v) kai tai nustatyta Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 392 straipsnio 5 dalyje, į išvežimo muitinės įstaigą, kuri tuo pat metu yra ir išvykimo muitinės įstaiga, kai įforminama išorinio tranzito procedūra Deleguotojo reglamento (ES) 2015/2446 189 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais;

b) iš importo vietos į kurią nors iš a punkte nurodytų paskirties vietų, jei prekes siunčia registruotas siuntėjas.

Šio straipsnio tikslais „importo vieta“ – vieta, kurioje prekės yra išleidžiamos į laisvą apyvartą pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnį.

2. Išskyrus tuos atvejus, kai importas vykdomas apmokestinamų prekių sandėlyje, akcizais apmokestinamos prekės, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, iš importo vietos gali būti išgabentos tik jei deklarantas arba kitas tiesiogiai ar netiesiogiai su muitinės formalumų atlikimu, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 952/2013 15 straipsnyje, susijęs asmuo importo valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia:

a) Tarybos reglamento (ES) Nr. 389/2012 ⁽¹⁵⁾ 19 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą unikalų akcizo numerį, pagal kurį identifikuojamas registruotas gabenamų prekių siuntėjas;

b) Tarybos reglamento (ES) Nr. 389/2012 19 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą unikalų akcizo numerį, pagal kurį identifikuojamas gavėjas, kuriam siunčiamos prekės;

c) jei taikytina, įrodymą, kad importuotas prekes ketinama išsiųsti iš importo valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją.

3. Valstybės narės gali numatyti, kad 2 dalies c punkte nurodytas įrodymas kompetentingoms institucijoms būtų pateikiamas tik joms paprašius.

4. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies a punkto i ir ii papunkčių ir b punkto, paskirties valstybė narė gali jos nustatytomis sąlygomis leisti akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenti į jos teritorijoje esančią tiesioginio pristatymo vietą, jei tą vietą nurodė įgaliotasis sandėlio savininkas paskirties valstybėje narėje arba registruotas gavėjas, jei to registruoto gavėjo leidimas nėra apribotas pagal 18 straipsnio 3 dalį.

⁽¹⁵⁾ 2012 m. gegužės 2 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 389/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo akcizų srityje ir panaikinantys Reglamentą (EB) Nr. 2073/2004 (OL L 121, 2012 5 8, p. 1).

Tas įgaliotasis sandėlio savininkas ar tas registruotas gavėjas išlieka atsakingi už 24 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo apie prekių gavimą pateikimą.

5. 1, 2 ir 4 dalys taip pat taikomos akcizais apmokestinamų prekių, kurioms taikomas nulinis tarifas ir kurios neišleistos vartoti, gabenimui.

17 straipsnis

Garantija

1. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi jų nustatytais sąlygomis, turi reikalauti, kad su prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimu susijusi rizika būtų padengta garantija, kurią suteikia įgaliotasis išsiuntimo sandėlio savininkas ar registruotas siuntėjas.

2. Kai energetikos produktai gabenami stacionariais vamzdynais, garantijos, išskyrus deramai pagrįstomis aplinkybėmis, nereikalaujama.

3. Nukrypstant nuo 1 dalies, išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi jų nustatytais sąlygomis, gali leisti, kad 1 dalyje nurodytą garantiją suteiktų transportuotojas ar vežėjas, akcizais apmokestinamų prekių savininkas, gavėjas arba bendrai du ar keli tokie asmenys ir 1 dalyje nurodyti asmenys.

4. Garantija turi galioti visoje Sąjungoje.

5. Išsiuntimo valstybė narė gali netaikyti pareigos suteikti garantiją šiais akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo atvejais:

- a) kai prekės gabenamos tik jos teritorijoje;
- b) jei kitos suinteresuotos valstybės narės sutinka, kai energetikos produktai Sąjungoje gabenami jūra.

6. Valstybės narės nustato išsamias garantijos teikimo ir galiojimo taisykles.

18 straipsnis

Registruotas gavėjas

1. Registruotas gavėjas negali gaminti, perdirbti, saugoti, laikyti arba išsiųsti akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.

2. Registruotas gavėjas turi laikytis šių reikalavimų:

- a) prieš išsiųsdamas akcizais apmokestinamas prekes, paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų nustatytais sąlygomis garantuoti, kad akcizai bus sumokėti;
- b) užbaigus gabenimą, į apskaitą įtraukti duomenis apie gautas akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas;
- c) leisti atlikti bet kokią patikrinimą, leidžiantį paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms įsitikinti, kad prekės iš tiesų buvo gautos.

3. Jei registruotas gavėjas retai gauna akcizais apmokestinamų prekių, tai 3 straipsnio 9 punkte minėtas leidimas suteikiamas tik konkrečiam akcizais apmokestinamų prekių kiekiui, vienam siuntėjui ir konkrečiam laikotarpiui. Valstybės narės gali apriboti leidimą iki vieno gabenimo.

19 straipsnis

Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo pradžia ir pabaiga

1. Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimas prasideda:

- a) 16 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytais atvejais – kai prekės išgabenamos iš akcizais apmokestinamų prekių išsiuntimo sandėlio;

- b) 16 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais – kai jos išleidžiamos į laisvą apyvartą pagal Reglamento (ES) Nr. 952/2013 201 straipsnį.
2. Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimas baigiasi:
- a) 16 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose bei 16 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais – kai gavėjas priima akcizais apmokestinamų prekių pristatymą;
- b) 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje nurodytais atvejais – kai jos išgabenamos iš Sąjungos teritorijos;
- c) 16 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktyje nurodytais atvejais – kai prekėms įforminama išorinio tranzito procedūra.

2 Skirsnis

Akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo procedūra

20 straipsnis

Elektroninis administracinis dokumentas

1. Laikoma, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas vykdomas pritaikius akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą tik, jei jis vykdomas turint pagal 2 ir 3 dalis parengtą elektroninį administracinį dokumentą.
2. Šio straipsnio 1 dalies tikslais siuntėjas, naudodamasis Sprendimo (ES) 2020/2020/263 1 straipsnyje nurodyta kompiuterine sistema (toliau – kompiuterinė sistema), elektroninio administracinio dokumento projektą pateikia išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
3. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu patikrina elektroninio administracinio dokumento projekte pateiktus duomenis.
- Jeigu šie duomenys neteisingi, apie tai nedelsiant pranešama siuntėjui.
- Jeigu šie duomenys teisingi, išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos suteikia dokumentui unikalų administracinį nuorodos kodą ir jį praneša siuntėjui.
4. 16 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose, 16 straipsnio 1 dalies b punkte ir 16 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos persiunčia elektroninį administracinį dokumentą paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios turi jį persiųsti gavėjui, jei gavėjas yra įgaliotasis sandėlio savininkas arba registruotas gavėjas.

Jeigu akcizais apmokestinamos prekės skirtos įgaliotajam sandėlio savininkui išsiuntimo valstybėje narėje, tai tos valstybės narės kompetentingos institucijos elektroninį administracinį dokumentą jam persiunčia tiesiogiai.

5. Siuntėjas pateikia akcizais apmokestinamas prekes lydinčiam asmeniui arba, jei tokio asmens nėra, transportuotojui ar vežėjui, unikalų administracinį nuorodos kodą. Akcizais apmokestinamas prekes lydintis asmuo, transportuotojas arba vežėjas tą kodą kompetentingų institucijų prašymu joms pateikia bet kuriuo prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo momentu. Tačiau, kai tikslinga, kompetentingos institucijos gali paprašyti atspausdintos elektroninio administracinio dokumento kopijos arba bet kokio kito komercinio dokumento.
6. Siuntėjas naudodamasis kompiuterine sistema gali atšaukti elektroninį administracinį dokumentą, kol gabenimas pagal 19 straipsnio 1 dalį neprasidėjo.

7. Prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo metu siuntėjas naudodamasis kompiuterine sistema gali pakeisti akcizais apmokestinamų prekių paskirties vietą arba gavėją į vieną iš 16 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii, iii ar v papunkčiuose arba, atitinkamais atvejais, 16 straipsnio 4 dalyje nurodytų paskirties vietų. Tuo tikslu siuntėjas naudodamasis kompiuterine sistema elektroninio paskirties vietos pakeitimo dokumento projektą pateikia išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

21 straipsnis

Eksportuojamų prekių elektroninio administracinio dokumento tvarkymas

1. 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii ir v papunkčiuose nurodytais atvejais išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos persiunčia elektroninį administracinį dokumentą valstybės narės, kurioje pateikta eksporto deklaracija taikant Reglamento (ES) 2015/2447 221 straipsnio 2 dalį (toliau – eksporto valstybė narė), jei ta valstybė narė yra ne išsiuntimo valstybė narė, kompetentingoms institucijoms.
2. Deklarantas eksporto valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia unikalų administracinį nuorodos kodą, žymintį eksporto deklaracijoje nurodytas akcizais apmokestinamas prekes.
3. Prieš išleisdamos prekes eksportui, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos patikrina, ar elektroninio administracinio dokumento duomenys atitinka eksporto deklaracijoje pateiktus duomenis.
4. Jei nustatoma elektroninio administracinio dokumento ir eksporto deklaracijos neatitikimų, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos naudodamosi kompiuterine sistema apie tai praneša išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
5. Jei prekių nebeketinama išvežti iš Sąjungos muitų teritorijos, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos, vos sužinojusios, kad prekės nebus išvežamos iš Sąjungos muitų teritorijos, naudodamosi kompiuterine sistema apie tai praneša išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos tą pranešimą nedelsdamos persiunčia siuntėjui. Gavęs pranešimą siuntėjas atitinkamai atšaukia elektroninį administracinį dokumentą, kaip nustatyta 20 straipsnio 6 dalyje, arba pakeičia prekių paskirties vietą, kaip nustatyta 20 straipsnio 7 dalyje.

22 straipsnis

Speciali tvarka, taikoma gabenant energetikos produktus

1. Jei energetikos produktai, kuriems pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenami jūra ar vidaus vandenimis gavėjui, kuris nėra tiksliai žinomas tuo metu, kai siuntėjas pateikia 20 straipsnio 2 dalyje nurodytą elektroninio administracinio dokumento projektą, tai išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos siuntėjui gali leisti tame dokumente nenurodyti su gavėju susijusių duomenų.
2. Kai tik duomenys apie gavėją tampa žinomi, ir ne vėliau kaip atgabenus prekes, siuntėjas, taikydamas 20 straipsnio 7 dalyje nurodytą tvarką, persiunčia juos išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
3. Šis straipsnis netaikomas 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii ir v papunkčiuose nurodytais gabenimo atvejais.

23 straipsnis

Siuntų padalijimas

1. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos tos valstybės narės nustatytais sąlygomis gali leisti siuntėjui suskaidyti energetikos produktą, kuriems pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimą į du ar daugiau gabenimų, jei laikomasi šių sąlygų:
 - a) nesikeičia akcizais apmokestinamų prekių bendras kiekis;
 - b) suskaidymas atliekamas valstybės narės, leidžiančios atlikti tokią procedūrą, teritorijoje;
 - c) valstybės narės kompetentingoms institucijoms nurodoma vieta, kurioje atliekamas suskaidymas.
2. Valstybės narės praneša Komisijai, ar jos savo teritorijoje leidžia skaidyti gabenimą ir kokiomis sąlygomis leidžia tai daryti. Komisija šią informaciją perduoda kitoms valstybėms narėms.

24 straipsnis

Paskirties vietoje atliktini formalumai

1. Gavęs akcizais apmokestinamas prekes bet kurioje iš 16 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ar iv papunkčiuose arba 16 straipsnio 4 dalyje nurodytų paskirties vietų, gavėjas, naudodamas kompiuterinę sistemą, nedelsdamas ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo gabenimo užbaigimo, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, kuriuos pripažįsta kompetentingos institucijos, pateikia pranešimą apie prekių gavimą paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
2. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos turi nustatyti 11 straipsnio 1 dalyje nurodytiems gavėjams taikomas pranešimo apie prekių gavimą pateikimo procedūras.
3. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu patikrina pranešime apie gavimą pateiktus duomenis.

Jeigu šie duomenys neteisingi, apie tai nedelsiant pranešama gavėjui.

Jeigu šie duomenys teisingi, paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos pateikia gavėjui patvirtinimą, kad pranešimas apie gavimą užregistruotas, ir nusiunčia tą patvirtinimą išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

4. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie gavimą persiunčia siuntėjui. Jei išsiuntimo ir paskirties vietos yra toje pačioje valstybėje narėje, tai tos valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie gavimą tiesiogiai persiunčia siuntėjui.

25 straipsnis

Formalumai, atliekami užbaigiant eksportuojamų prekių gabenimą

1. Šios direktyvos 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktyje ir, kai taikoma, 16 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytais atvejais, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi informacija apie prekių išvežimą, kurią jos gavo iš išvykimo muitinės, nurodytos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 329 straipsnyje, arba iš įstaigos, kurioje atlikti šios direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje nurodyti formalumai dėl prekių išvežimo iš muitų teritorijos, naudodamosi kompiuterine sistema parengia eksporto pranešimą, patvirtinantį, kad akcizais apmokestinamos prekės buvo išvežtos iš Sąjungos teritorijos.
2. 16 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktyje nurodytais atvejais eksporto pranešimą parengia eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi informacija, gauta iš išvežimo muitinės įstaigos, nustatytos Įgyvendinimo reglamento (ES) 2015/2447 329 straipsnio 5 dalyje.
3. Eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu patikrina duomenis, kuriais remiantis rengiamas eksporto pranešimas pagal 1 ir 2 dalis. Patikrinus šiuos duomenis, taip pat jeigu išsiuntimo valstybė narė nėra eksporto valstybė narė, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos nusiunčia pranešimą apie eksportą išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie eksportą persiunčia siuntėjui.

26 straipsnis

Atvejai, kai kompiuterine sistema naudotis neįmanoma

1. Nukrypstant nuo 20 straipsnio 1 dalies, jei išsiuntimo valstybėje narėje neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, tai akcizais apmokestinamas prekes, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, siuntėjas gali pradėti gabenti, jeigu laikomasi šių sąlygų:
 - a) prie prekių pridėtas atsarginės procedūros dokumentas, kuriame pateikti tokie pat duomenys, kaip 20 straipsnio 2 dalyje nurodytame elektroninio administracinio dokumento projekte;
 - b) prieš gabenimo pradžią siuntėjas informavo išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas.

Išsiuntimo valstybė narė prieš gabenimo pradžią taip pat gali reikalauti iš siuntėjo a punkto pirmoje pastraipoje nurodyto dokumento kopijos, toje kopijoje pateiktų duomenų patikrinimo, kurį turi atlikti išsiuntimo valstybė narė, ir, jei dėl siuntėjo kaltės neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, atitinkamos informacijos apie tokios galimybės nebuvimo priežastis.

2. Kai tik galimybė naudotis kompiuterine sistema atkuriamą, siuntėjas nedelsdamas turi pateikti elektroninio administracinio dokumento projektą pagal 20 straipsnio 2 dalį.

Kai tik pagal 20 straipsnio 3 dalį patikrinami duomenys elektroninio administracinio dokumento projekte, jei tie duomenys yra teisingi, šiuo dokumentu pakeičiamas šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas atsarginės procedūros dokumentas. 20 straipsnio 4 dalis, 21 straipsnio 1 dalis bei 24 ir 25 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

3. Siuntėjas saugo 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyto atsarginės procedūros dokumento kopiją savo apskaitoje.

4. Jei išsiuntimo valstybėje narėje kompiuterine sistema pasinaudoti neįmanoma, tai siuntėjas gali pakeisti prekių paskirties vietą, kaip nurodyta 20 straipsnio 7 dalyje, arba suskaidyti energetikos produktų gabenimą, kaip nurodyta 23 straipsnyje ir tą informaciją perduoda kitomis ryšio priemonėmis išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Šiuo tikslu siuntėjas informuoja išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas prieš pakeičiant paskirties vietą arba suskaidant gabenimą. 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

5. Jei 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii ir v papunkčiuose nurodytais atvejais kompiuterine sistema išsiuntimo valstybėje narėje pasinaudoti neįmanoma, siuntėjas deklarantui pateikia 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyto atsarginės procedūros dokumento kopiją.

Deklarantas eksporto valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia atsarginės procedūros dokumento kopiją, kurios turinys atitinka eksporto deklaracijoje deklaruotas akcizais apmokestinamas prekes, arba atsarginės procedūros dokumento unikalų atpažinties kodą.

27 straipsnis

Atsarginės procedūros dokumentai, naudojami paskirties vietoje arba eksporto atvejais

1. Jei 16 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose, 16 straipsnio 1 dalies b punkte ir 16 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais 24 straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo apie gavimą užbaigus akcizais apmokestinamų prekių gabenimą negalima pateikti per tame straipsnyje numatytą laikotarpį dėl to, kad kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti paskirties valstybėje narėje arba dėl to, kad 26 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros dar neatliktos, tai gavėjas, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia atsarginės procedūros dokumentą, kuriame turi būti tie patys duomenys, kaip pranešime apie gavimą, ir nurodyta, kad gabenimas užbaigtas.

Išskyrus atvejus, kai gavėjas, naudodamasis kompiuterine sistema, gali skubiai pateikti pranešimą apie gavimą, kaip numatyta 24 straipsnio 1 dalyje, ir išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos nusiunčia pirmoje pastraipoje nurodyto atsarginės procedūros dokumento kopiją išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios ją persiunčia siuntėjui arba sudaro jam galimybę su ja susipažinti. Kai tik paskirties valstybėje narėje atkuriamą galimybę naudotis kompiuterine sistema arba įvykdomos 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, gavėjas turi pateikti pranešimą apie gavimą pagal 24 straipsnio 1 dalį. 24 straipsnio 3 ir 4 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

2. Kai 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii arba v papunkčiuose nurodytu atveju 25 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodyto pranešimo apie eksportą arba 21 straipsnio 5 dalyje numatyto pranešimo, kad prekės nebus išvežamos iš Sąjungos teritorijos, negalima parengti užbaigus akcizais apmokestinamų prekių gabenimą dėl to, kad kompiuterine sistema neįmanoma pasinaudoti eksporto valstybėje narėje, arba dėl to, kad 26 straipsnio 1 dalyje nurodytu atveju 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros dar neatliktos, tai eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms nusiunčia dokumentą, kuriame turi būti tie patys duomenys kaip pranešime apie eksportą arba kaip pranešime, kad prekių nebeketinama išvežti iš Sąjungos teritorijos, ir patvirtinta, kad gabenimas užbaigtas arba kad prekės nebus išvežamos iš Sąjungos teritorijos, išskyrus atvejus, kai pranešimas apie eksportą arba minėtas pranešimas, kad prekės nebus išvežamos iš Sąjungos, gali būti skubiai parengtas naudojantis kompiuterine sistema, arba tinkamai pagrįstus atvejus.

Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pirmoje pastraipoje nurodyto dokumento kopiją persiunčia siuntėjui arba sudaro jam galimybę su ja susipažinti.

Kai tik paskirties valstybėje narėje atkurama galimybė naudotis kompiuterine sistema arba įvykdomos 26 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, eksporto valstybės narės kompetentingos institucijos nusiunčia pranešimą apie eksportą, parengtą pagal 25 straipsnio 1 ir 2 dalis, arba 21 straipsnio 5 dalyje numatytą pranešimą. 25 straipsnio 3 dalis taikoma *mutatis mutandis*.

28 straipsnis

Alternatyvūs gavimo patvirtinimo būdai ir išvežimo įrodymai

1. Nepaisant 27 straipsnio, 24 straipsnio 1 dalyje numatytas pranešimas apie gavimą arba 25 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytas pranešimas apie eksportą yra įrodymas, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas baigtas pagal 19 straipsnio 2 dalį.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, jei pranešimo apie gavimą arba pranešimo apie eksportą negalima pateikti dėl kitų nei 27 straipsnyje nurodytų priežasčių, akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimo užbaigimas gali būti įrodytas alternatyviu būdu pagal 3 ir 4 dalis.
3. 16 straipsnio 1 dalies a punkto i, ii ir iv papunkčiuose, 16 straipsnio 1 dalies b punkte ir 16 straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais alternatyvus gabenimo užbaigimo patvirtinimas gali būti paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinimas remiantis tinkamais įrodymais, kad akcizais apmokestinamos prekės pasiekė paskirties vietą.

26 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas atsarginės procedūros dokumentas yra tinkamas įrodymas.

4. 16 straipsnio 1 dalies a punkto iii arba v papunktyje nurodytais atvejais, siekiant nustatyti, ar susiklosčius 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms akcizais apmokestinamos prekės buvo išvežtos iš Sąjungos teritorijos, išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos:

- a) valstybės narės, kurioje yra išvežimo muitinės įstaiga, kompetentingų institucijų patvirtinimą, kad akcizais apmokestinamos prekės išvežtos iš Sąjungos teritorijos arba kad joms įforminta išorinio tranzito procedūra pagal 16 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktį, priima kaip tinkamą įrodymą, kad prekės yra išvežtos iš Sąjungos teritorijos;
- b) gali atsižvelgti bet kokius šių įrodymų derinius:
 - i) pristatymo pranešimą;
 - ii) ekonominės veiklos vykdytojo, kuris akcizais apmokestinamas prekes išvežė iš Sąjungos muitų teritorijos, pasirašytą arba patvirtintą dokumentą, patvirtinantį prekių išvežimą;
 - iii) dokumentą, kuriame valstybės narės arba trečiosios valstybės muitinė patvirtino prekių pristatymą pagal toje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje tokiam patvirtinimui taikomas taisykles ir procedūras;
 - iv) ekonominės veiklos vykdytojo valdomiems laivams, orlaiviams arba jūroje esantiems įrenginiams tiekiamų prekių apskaitą;
 - v) kitus išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms priimtinus įrodymus.

5. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms pripažinus atitinkamus įrodymus, gabenimo baigimo faktą jos užregistruoja kompiuterinėje sistemoje.

29 straipsnis

Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo igaliojimų suteikimas dėl dokumentų, kuriais turi būti keičiamasi taikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą

1. Komisija pagal 51 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma elektroninių administracinių dokumentų, kuriais keičiamasi per kompiuterinę sistemą 20–25 straipsnių taikymo tikslais, ir 26 bei 27 straipsniuose nurodytų atsarginės procedūros dokumentų, susijusių su akcizais apmokestinamų prekių gabenimu taikant akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimą, struktūra ir turinys.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato taisykles ir procedūras, taikomas keitimuisi, naudojantis kompiuterine sistema, elektroniniais administraciniais dokumentais, susijusiais su akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimu, ir 26 bei 27 straipsniuose nurodytų atsarginės procedūros dokumentų naudojimo taisykles ir procedūras. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 52 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Kiekviena valstybė narė numato atvejus, kuriais galima laikyti, kad kompiuterine sistema pasinaudoti neįmanoma, ir nustato taisykles ir procedūras, kurios turi būti taikomos tokiais atvejais 26 ir 27 straipsniuose nustatytais tikslais ir laikantis tų straipsnių.

3 Skirsnis

Supaprastintos procedūros

30 straipsnis

Supaprastintos procedūros vienoje valstybėje narėje

Valstybės narės gali nustatyti supaprastintas procedūras, taikomas akcizais apmokestinamoms prekėms, gabenamoms vien jų teritorijoje, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, įskaitant galimybę netaikyti reikalavimo vykdyti elektroninę tokių gabenimų priežiūrą.

31 straipsnis

Supaprastintos procedūros dviejose ar daugiau valstybių narių

Visoms suinteresuotoms valstybėms narėms susitarus jų nustatytomis sąlygomis gali būti nustatytos supaprastintos procedūros, taikomos dažniems ir reguliariems akcizais apmokestinamų prekių, kurioms pritaikytas akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas, gabenimams, vykdomiems tarp dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijų.

Ši nuostata apima gabenimą stacionariais vamzdiniais.

V SKYRIUS

Akcizais apmokestinamų prekių gabenimas ir apmokestinimas po išleidimo vartoti

1 Skirsnis

Privačių fizinių asmenų įsigytos prekės

32 straipsnis

Privačių fizinių asmenų įsigytos prekės

1. Prievolė apskaičiuoti akcizais apmokestinamoms prekėms, kurias privatus fizinis asmuo įsigyja asmeniniam naudojimui ir gabena iš vienos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją, taikomus akcizus atsiranda tik valstybėje narėje, kurioje įsigytos akcizais apmokestinamos prekės.
2. Siekdamas nustatyti, ar 1 dalyje nurodytos akcizais apmokestinamos prekės yra skirtos privataus fizinio asmens asmeniniam naudojimui, valstybės narės turi atsižvelgti bent į:
 - a) akcizais apmokestinamų prekių turėtojo komercinį statusą ir prekių laikymo priežastis;
 - b) akcizais apmokestinamų prekių buvimo vietą arba, tinkamais atvejais, naudojamą transportavimo būdą;
 - c) visus su akcizais apmokestinamomis prekėmis susijusius dokumentus;
 - d) akcizais apmokestinamų prekių pobūdį;
 - e) akcizais apmokestinamų prekių kiekį.

3. Taikydamos 2 dalies e punktą valstybės narės gali nustatyti orientacinius ribinius kiekius, naudotinus kaip įrodymo forma. Šie orientaciniai ribiniai kiekiai negali būti mažesni nei:

a) tabako produktams:

- cigaretėms: 800 vienetų,
- cigarilėms (cigarai, kurių vieneto svoris neviršija 3 g): 400 vienetų,
- cigarams: 200 vienetų,
- rūkomajam tabakui: 1,0 kg,

(b) alkoholiniams gėrimams:

- spiritiniams gėrimams: 10 l,
- tarpiniams produktams: 20 l,
- vynui: 90 l (įskaitant ne daugiau kaip 60 l putojančio vynu),
- alui: 110 l.

4. Valstybės narės taip pat gali nustatyti, kad prievolė mokėti akcizus vartojimo valstybėje narėje atsiranda įsigijus mineralines alyvas, kurios kitoje valstybėje narėje jau išleistos vartoti, jeigu tokie produktai transportuojami neįprastu būdu privataus fizinio asmens ar jo naudai.

Šios dalies tikslu, „transportavimas neįprastu būdu“ – kuro transportavimas ne transporto priemonių talpose ar atitinkamose atsarginėse kuro talpose, taip pat šildymui skirto skystojo kuro transportavimas kitu būdu, nei ekonominės veiklos vykdytojų naudai naudojamose cisternose.

2 Skirsnis

Procedūra, kurios turi būti laikomasi gabenant akcizais apmokestinamas prekes, kurios buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje ir yra gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti komerciniais tikslais

33 straipsnis

Bendrosios taisyklės

1. Jeigu akcizais apmokestinamos prekės, kurios yra išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje, yra gabenamos į kitos valstybės narės teritoriją pristatyti ten komerciniais tikslais ar ten naudoti, tai akcizai joms taikomi paskirties valstybėje narėje.

Pagal šiame skirsnyje išdėstytą tvarką akcizais apmokestinamos prekės gabenamos tik iš patvirtinto siuntėjo patvirtintam gavėjui.

2. Šio straipsnio tikslais akcizais apmokestinamos prekės laikomos „pristatomomis komerciniais tikslais“, kai jos buvo išleistos vartoti vienos valstybės narės teritorijoje, buvo išgabentos iš tos valstybės narės teritorijos į kitos valstybės narės teritoriją ir yra pristatomos asmeniui, kuris nėra privatus fizinis asmuo, arba privačiam fiziniam asmeniui, jei gabenimui netaikomas 32 arba 44 straipsnis. Tačiau akcizais apmokestinamos prekės nelaikomos pristatomomis komerciniais tikslais, kai iš kitos valstybės narės teritorijos jas gabena tas privatus fizinis asmuo savo asmeninio naudojimo tikslams.

3. Šiame straipsnyje nurodytas akcizais apmokestinamų prekių gabenimas prasideda, kai tos prekės išvežamos iš patvirtinto siuntėjo patalpų arba bet kurios išsiuntimo valstybėje narėje esančios vietos, apie kurią iki gabenimo pradžios pranešta išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

4. Šiame straipsnyje nurodytas akcizais apmokestinamų prekių gabenimas baigiasi, kai patvirtintas gavėjas priima pristatytas akcizais apmokestinamas prekes savo patalpose arba bet kurioje paskirties valstybėje narėje esančioje vietoje, apie kurią iki gabenimo pradžios pranešta paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

5. Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią paskirties valstybėje narėje atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

34 straipsnis

Prievolės apskaičiuoti akcizus atsiradimo momentas

1. Patvirtintam siuntėjui tenka prievolė mokėti akcizus, kurių apskaičiavimo prievolė atsiranda, kai prekės pristatomos į paskirties valstybę narę, išskyrus tuos atvejus, kai gabenimo metu padaromas pažeidimas, nurodytas 46 straipsnyje.
2. Jei neužregistruotas arba nepatvirtintas vienas ar visi gabenime dalyvaujantys asmenys, šiam (-iems) asmeniui (-ims) taip pat tenka prievolė mokėti akcizus.
3. Jeigu akcizais apmokestinamos prekės laikomos tarp dviejų valstybių narių teritorijų plaukiančiame laive ar skrendančiame orlaivyje, bet neparduodamos laivui ar orlaiviui esant vienos iš tų valstybių narių teritorijoje, tai toje valstybėje narėje šioms prekėms akcizai netaikomi.

35 straipsnis

Šiame skirsnyje nurodyto akcizais apmokestinamų prekių gabenimo sąlygos

1. Laikoma, kad akcizais apmokestinamų prekių gabenimas atitinka šio skirsnio reikalavimus tik tuomet, jei jis vykdomas turint supaprastintą elektroninį administracinį dokumentą, kuris tvarkomas pagal 36 straipsnį.
2. 34 straipsnio 1 dalyje nurodytas patvirtintas gavėjas turi įvykdyti visus šiuos reikalavimus:
 - a) prieš išsiunčiant prekes pateikti akcizo mokesčių nemokėjimo, kuris gali įvykti gabenant tranzitu kertamose valstybių narių teritorijose ir paskirties valstybėje narėje, riziką padengiančią garantiją;
 - b) prekių gabenimo pabaigoje sumokėti akcizo mokesčius, mokėtinus paskirties valstybėje narėje jos nustatyta tvarka;
 - c) leisti atlikti bet kokius patikrinimus, leidžiančius paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms įsitikinti, kad akcizais apmokestinamos prekės iš tiesų buvo gautos ir kad už jas apskaičiuotini akcizai yra sumokėti.
3. Nukrypstant nuo 2 dalies a punkto paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos savo nustatytomis sąlygomis gali leisti, kad garantiją pateiktų transportuotojas ar vežėjas, akcizais apmokestinamų prekių savininkas, patvirtintas siuntėjas, bendrai du ar daugiau bet kurių iš pirmiau išvardytų asmenų, nepriklausomai nuo to, ar gavėjas yra patvirtintas gavėjas, ar ne.
4. 2 dalies a punkte nurodyta garantija turi galioti visoje Sąjungoje.
5. Valstybės narės nustato išsamias garantijos teikimo ir galiojimo taisykles.
6. Taikant šį skirsnį įgaliotasis sandėlio savininkas arba registruotas siuntėjas gali veikti kaip patvirtintas siuntėjas, apie tai pranešęs išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
7. Taikant šį skirsnį įgaliotasis sandėlio savininkas arba registruotas gavėjas gali veikti kaip patvirtintas gavėjas, apie tai pranešęs paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms.
8. Jei patvirtintas siuntėjas arba patvirtintas gavėjas siunčia ar gauna akcizais apmokestinamų prekių retai, tai 3 straipsnio 12 ir 13 punktuose nurodytas patvirtinimas suteikiamas tik konkrečiam akcizais apmokestinamų prekių kiekiui, vienam gavėjui ar siuntėjui ir konkrečiam laikotarpiui. Valstybės narės gali apriboti patvirtinimą iki vieno gabenimo. Toks laikinas patvirtinimas, nepaisant 3 straipsnio 12 ir 13 punktų reikalavimų, taip pat gali būti suteiktas privatiems asmenims, kurie veikia kaip siuntėjai ar gavėjai, kai akcizais apmokestinamos prekės komerciniais tikslais yra pristatomos pagal 33 straipsnio 2 dalį.

36 straipsnis

Supaprastintas elektroninis administracinis dokumentas

1. Kai akcizais apmokestinamas prekes numatyta gabenti kaip nurodyta šiame skirsnyje, patvirtintas siuntėjas, naudodamasis kompiuterine sistema, išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia supaprastinto elektroninio administracinio dokumento projektą.

2. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu patikrina supaprastinto elektroninio administracinio dokumento projekte pateiktus duomenis.

Jeigu šie duomenys neteisingi, apie tai nedelsiant pranešama patvirtintam siuntėjui.

Jeigu šie duomenys teisingi, išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos suteikia dokumentui supaprastintą unikalų administracinį nuorodos kodą ir jį praneša patvirtintam siuntėjui.

3. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos persiunčia supaprastintą elektroninį administracinį dokumentą paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kurios jį persiunčia patvirtintam gavėjui.

4. Patvirtintas siuntėjas akcizais apmokestinamas prekes lydinčiam asmeniui arba, jei tokio asmens nėra, transportuotojui ar vežėjui, pateikia supaprastintą unikalų administracinį nuorodos kodą. Akcizais apmokestinamas prekes lydintis asmuo, transportuotojas arba vežėjas tą kodą kompetentingų institucijų prašymu joms pateikia bet kuriuo prekių gabenimo momentu.

5. Šiame skirsnyje numatyto akcizais apmokestinamų prekių gabenimo metu patvirtintas siuntėjas, naudodamasis kompiuterine sistema, gali paskirties vietą pakeisti į kitą toje pačioje valstybėje narėje esančią ir to paties patvirtinto gavėjo valdomą pristatymo vietą arba į išsiuntimo vietą. Tuo tikslu patvirtintas siuntėjas naudodamasis kompiuterine sistema elektroninio paskirties vietos pakeitimo dokumento projektą pateikia išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

37 straipsnis

Pranešimas apie gavimą

1. Gavęs akcizais apmokestinamas prekes patvirtintas gavėjas, naudodamasis kompiuterine sistema, nedelsdamas ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo gabenimo užbaigimo, išskyrus kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu tinkamai pagrįstus atvejus, pateikia pranešimą apie prekių gavimą paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos elektroniniu būdu patikrina pranešime apie gavimą pateiktus duomenis.

Jeigu šie duomenys neteisingi, apie tai nedelsiant pranešama patvirtintam gavėjui.

Jeigu šie duomenys teisingi, paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtintam gavėjui pateikia patvirtinimą, kad pranešimas apie gavimą užregistruotas, ir nusiunčia jį išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešimas apie gavimą laikomas pakankamu įrodymu, kad patvirtintas gavėjas atliko visus būtinus formalumus ir sumokėjo, jei taikytina, nebent akcizais apmokestinamos prekės akcizai netaikomi, visus paskirties valstybei narei mokėtinus akcizus arba pagal III skyrių prasideda akcizų mokėjimo laikino atidėjimo režimas.

3. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos pranešimą apie gavimą persiunčia patvirtintam siuntėjui.

4. Pateikus prašymą išsiuntimo valstybėje narėje sumokėti akcizai grąžinami remiantis 1 dalyje nurodytu pranešimu apie gavimą.

38 straipsnis

Atsarginė procedūra ir duomenų atkūrimas išsiuntimo metu

1. Nukrypstant nuo 36 straipsnio, jei išsiuntimo valstybėje narėje neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, patvirtintas siuntėjas gali pradėti akcizais apmokestinamų prekių gabenimą, jei laikomasi šių sąlygų:
 - a) prie prekių pridedamas atsarginės procedūros dokumentas, kuriame pateikti tokie pat duomenys, kaip 35 straipsnio 1 dalyje nurodytame supaprastinto elektroninio administracinio dokumento projekte;
 - b) prieš gabenimo pradžią patvirtintas siuntėjas informuoja išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas.

Išsiuntimo valstybė narė prieš gabenimo pradžią gali iš patvirtinto siuntėjo reikalauti a punkto pirmoje pastraipoje nurodyto dokumento kopijos, taip pat kad toje kopijoje pateikti duomenys būtų patikrinti išsiuntimo valstybės narės, ir, jei dėl siuntėjo kaltės neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, atitinkamos informacijos apie tokios galimybės nebuvimo priežastis.

2. Kai tik galimybė naudotis kompiuterine sistema vėl atsiranda, patvirtintas siuntėjas pateikia supaprastinto elektroninio administracinio dokumento projektą pagal 36 straipsnio 1 dalį.

Kai tik pagal 36 straipsnio 2 dalį patikrinami duomenys elektroninio administracinio dokumento projekte, jei tie duomenys yra teisingi, šiuo dokumentu pakeičiamas šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytas atsarginės procedūros dokumentas. 36 straipsnio 3 dalis ir 37 straipsnis taikomi *mutatis mutandis*.

3. Patvirtintas siuntėjas 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyto atsarginės procedūros dokumento kopiją saugo savo apskaitoje.

4. Jei išsiuntimo valstybėje narėje kompiuterine sistema pasinaudoti neįmanoma, patvirtintas siuntėjas gali pakeisti prekių paskirties vietą, kaip nurodyta 36 straipsnio 5 dalyje, ir tą informaciją kitomis ryšio priemonėmis perduoda išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Prieš inicijuodamas paskirties vietos keitimą patvirtintas siuntėjas informuoja išsiuntimo valstybės narės kompetentingas institucijas. Šio straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

39 straipsnis

Atsarginės procedūros dokumentai ir duomenų atkūrimas. Pranešimas apie gavimą

Jei numatyta vykdyti šiame skirsnyje nurodytą akcizais apmokestinamų prekių gabenimą ir užbaigus tą gabenimą pranešimo apie gavimą pagal 37 straipsnio 1 dalį pateikti neįmanoma dėl to, kad paskirties valstybėje narėje neįmanoma pasinaudoti kompiuterine sistema, arba dėl to, kad dar neatliktos 38 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, patvirtintas gavėjas, išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikia atsarginės procedūros dokumentą, kuriame pateikiami tie patys duomenys kaip pranešime apie gavimą ir nurodyta, kad gabenimas užbaigtas.

Išskyrus atvejus, kai patvirtintas gavėjas pranešimą apie gavimą gali skubiai pateikti naudodamasis kompiuterine sistema, kaip numatyta 37 straipsnio 1 dalyje, ir išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos pirmoje pastraipoje nurodyto atsarginės procedūros dokumento kopiją nusiunčia išsiuntimo valstybės narės kompetentingoms institucijoms. Išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos tą kopiją persiunčia patvirtintam siuntėjui arba sudaro jam galimybę su ja susipažinti.

Kai tik paskirties valstybėje narėje vėl atsiranda galimybė naudotis kompiuterine sistema arba įvykdomos 38 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros, patvirtintas gavėjas pateikia pranešimą apie gavimą pagal 37 straipsnio 1 dalį. 37 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*.

40 straipsnis

Alternatyvūs gavimo patvirtinimo būdai

1. Nepaisant 39 straipsnio, pranešimas apie gavimą, kurio reikalaujama pagal 37 straipsnio 1 dalį, yra įrodymas, kad akcizais apmokestinamos prekės pristatytos patvirtintam gavėjui.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, jei pranešimas apie gavimą nepateikiamas dėl kitų priežasčių nei nurodytos 39 straipsnyje, akcizais apmokestinamų prekių pristatymas gali būti patvirtintas alternatyviu būdu, t. y. paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos, remdamosi tinkamais įrodymais, gali suteikti patvirtinimą, kad išsiųstos akcizais apmokestinamos prekės pasiekė paskirties vietą.

39 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytas atsarginės procedūros dokumentas yra tinkamas įrodymas taikant šios dalies pirmą pastraipą.

3. Kai išsiuntimo valstybės narės kompetentingos institucijos priima paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų patvirtinimą, laikoma pakankamu įrodymu, kad patvirtintas gavėjas atliko visus būtinus formalumus ir sumokėjo visus paskirties valstybei narei mokėtinus akcizus.

41 straipsnis

Nuostata, leidžianti nukrypti nuo įpareigojimo naudotis kompiuterine sistema –supaprastintos procedūros dviejose ar daugiau valstybių narių

Visoms suinteresuotoms valstybėms narėms susitarus jų nustatytais sąlygomis gali būti nustatytos supaprastintos procedūros, pagal šį skirsnį taikomos akcizais apmokestinamų prekių gabenimams, vykdomiems tarp dviejų ar daugiau valstybių narių teritorijų.

42 straipsnis

Vartoti išleistų prekių gabenimas tarp dviejų tos pačios valstybės narės teritorijoje esančių vietų per kitos valstybės narės teritoriją

1. Jei valstybės narės teritorijoje jau išleistos vartoti akcizais apmokestinamos prekės į paskirties vietą tos valstybės narės teritorijoje gabenamos per kitos valstybės narės teritoriją, taikomi šie reikalavimai:

- a) prekės turi būti gabenamos su supaprastintu elektroniniu administraciniu dokumentu, nurodytu 35 straipsnio 1 dalyje, laikantis tinkamo maršruto;
- b) laikydamasis paskirties vietos kompetentingų institucijų nustatytų taisyklių patvirtintas gavėjas turi patvirtinti, kad gavo prekes;
- c) patvirtintas siuntėjas ir patvirtintas gavėjas turi leisti atlikti bet kokius patikrinimus, leidžiančius atitinkamoms kompetentingoms institucijoms įsitikinti, kad prekės iš tiesų buvo gautos.

2. Jei akcizais apmokestinamos prekės 1 dalyje nurodytomis sąlygomis gabenamos dažnai ir reguliariai, atitinkamos valstybės narės gali tarpusavio susitarimu savo nustatytais sąlygomis supaprastinti 1 dalyje nurodytus reikalavimus.

43 straipsnis

Igaliojimų delegavimas ir įgyvendinimo įgaliojimų suteikimas dėl prekių, kurios numatytos pristatyti komerciniais tikslais, gabenimo

1. Komisija pagal 51 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais nustatoma elektroninių administracinių dokumentų, kuriais keičiamasi per kompiuterinę sistemą 36 ir 37 straipsnių taikymo tikslais, ir 38, 39 bei 41 straipsniuose nurodytų atsarginės procedūros dokumentų, susijusių su šiame skirsnyje nurodytu akcizais apmokestinamų prekių gabenimu, struktūra ir turinys.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos taisyklės ir procedūros, kurių turi būti laikomasi 36 ir 37 straipsnių taikymo tikslais per kompiuterinę sistemą keičiantis su šiame skirsnyje nurodytu akcizais apmokestinamų prekių gabenimu susijusiais elektroniniais administraciniais dokumentais, ir 38, 39 bei 40 straipsnyje nurodytų atsarginės procedūros dokumentų, susijusių su šiame skirsnyje nurodytu akcizais apmokestinamų prekių gabenimu, naudojimo taisyklės ir procedūros. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 52 straipsnyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3 SKIRSNIS

Nuotolinė prekyba

44 straipsnis

Nuotolinė prekyba

1. Akcizais apmokestinamoms prekėms, jau išleistoms vartoti vienos valstybės narės teritorijoje, kurias įsigyja asmuo, kuris nėra kitoje valstybėje narėje įsisteigęs įgaliotasis sandėlio savininkas, registruotas gavėjas ar patvirtintas gavėjas ir kuris nevykdo nepriklausomos ekonominės veiklos, ir kurias tiesiogiai ar netiesiogiai siuntėjas, kuris vykdo nepriklausomą ekonominę veiklą, arba jo naudai kitas asmuo siunčia arba transportuoja į kitos valstybės narės teritoriją, akcizai taikomi paskirties valstybėje narėje.

2. 1 dalyje nurodytu atveju, paskirties valstybėje narėje prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda akcizais apmokestinamų prekių pristatymo metu. Taikomos tokios prievolės apskaičiuoti akcizų atsiradimo sąlygos ir toks akcizų tarifas, kurie galioja tą dieną, kurią atsiranda prievolė apskaičiuoti akcizus.

Akcizai mokami paskirties valstybės narės nustatyta tvarka.

3. Asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus paskirties valstybėje narėje, yra siuntėjas.

Tačiau paskirties valstybė narė gali leisti siuntėjui asmeniui, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus, paskirti mokesčių atstovą, įsisteigusį paskirties valstybėje narėje. Mokesstinis atstovas turi būti patvirtintas tos valstybės narės kompetentingų institucijų. Valstybės narės gali numatyti, kad, jeigu siuntėjas arba mokesstinis atstovas nesilaikė 4 dalies a punkto nuostatos, asmuo, kuriam tenka prievolė mokėti akcizus, yra akcizais apmokestinamų prekių gavėjas.

4. Siuntėjas ar mokestinis atstovas turi laikytis šių reikalavimų:

- a) prieš išsiųsdamas akcizais apmokestinamas prekes, užregistruoti savo tapatybę ir garantuoti, kad akcizai bus sumokėti specialiai paskirtai kompetentingai įstaigai ir paskirties valstybės narės nustatytais sąlygomis;
- b) sumokėti akcizus a punkte nurodytai įstaigai, po to, kai pristatomos akcizais apmokestinamos prekės;
- c) tvarkyti akcizais apmokestinamų prekių pristatymų apskaitą.

Suinteresuotos valstybės narės gali savo nustatytais sąlygomis supaprastinti šiuos reikalavimus sudarydamos dvišalius ar daugiašalius susitarimus.

5. 1 dalyje nurodytu atveju siuntėjo prašymu, akcizai, kuriais apmokestinama pirmojoje valstybėje narėje, grąžinami, jei siuntėjas arba mokestinis atstovas laikėsi 4 dalyje nustatytos tvarkos.

6. Valstybės narės gali nustatyti specialias taisykles dėl 1–5 dalių taikymo akcizais apmokestinamoms prekėms, kurioms taikomos specialios nacionalinės platinimo nuostatos.

4 Skirsnis

Sunaikinimas ir praradimas

45 straipsnis

Sunaikinimas ir praradimas

1. 33 straipsnio 1 dalyje ir 44 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais, jei akcizais apmokestinamos prekės yra visiškai sunaikintos ar negrįžtamai prarastos jų transportavimo metu kitos valstybės narės, nei ta, kurioje jos išleistos vartoti, teritorijoje dėl nenumatytų aplinkybių ar force majeure arba gavus tos valstybės narės kompetentingų institucijų leidimą sunaikinti prekes, tai toje valstybėje narėje neatsiranda prievolės apskaičiuoti akcizus.

Šios direktyvos tikslais prekės laikomos visiškai sunaikintomis arba negrįžtamai prarastomis, jei jų negalima panaudoti kaip akcizais apmokestinamų prekių.

2. Kai akcizais apmokestinamos prekės visiškai sunaikinamos arba negrįžtamai prarandamos jų transportavimo kitos valstybės narės nei ta, kurioje jos išleistos vartoti, teritorijoje metu, prievolė apskaičiuoti akcizus toje valstybėje narėje neatsiranda, jei prarastas kiekis neviršija bendrosios dalinio praradimo ribos, toms akcizais apmokestinamoms prekėms nustatytos pagal 6 straipsnio 9 dalį, išskyrus atvejus, kai valstybė narė turi pagrįstų priežasčių įtarti sukčiavimą ar pažeidimą.

3. Akcizais apmokestinamų prekių visiško sunaikinimo arba visiško ar dalinio negrįžtamo praradimo, kaip nurodyta 1 dalyje, faktas turi būti įrodytas tos valstybės narės, kurioje prekės buvo visiškai sunaikintos arba visiškai ar iš dalies negrįžtamai prarastos, kompetentingoms institucijoms, o jeigu neįmanoma nustatyti, kurioje valstybėje narėje prekės buvo prarastos – valstybės narės, kurioje tai buvo nustatyta, kompetentingoms institucijoms.

Jei nustatomas akcizais apmokestinamų prekių visiško sunaikinimo arba visiško ar dalinio negrįžtamo praradimo faktas, pateikus tinkamą įrodymą atitinkamai visiškai ar iš dalies grąžinama pagal 35 straipsnio 2 dalies a punktą arba 44 straipsnio 4 dalies a punktą pateikta garantija.

5 Skirsnis

Pažeidimai gabenant akcizais apmokestinamas prekes

46 straipsnis

Pažeidimai gabenant akcizais apmokestinamas prekes

1. Jei gabenant akcizais apmokestinamas prekes pagal 33 straipsnio 1 dalį ar 44 straipsnio 1 dalį pažeidimas įvyksta kitos valstybės narės, nei ta, kurioje prekės išleistos vartoti, teritorijoje, tai šioms prekėms taikomi akcizai ir prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda toje valstybėje narėje, kurioje įvyko pažeidimas.

2. Jei gabenant akcizais apmokestinamas prekes pagal 33 straipsnio 1 dalį ar 44 straipsnio 1 dalį pažeidimas nustatomas kitos valstybės narės, nei ta, kurioje prekės išleistos vartoti, teritorijoje ir neįmanoma nustatyti, kur įvyko pažeidimas, tai laikoma, kad pažeidimas įvyko ir prievolė apskaičiuoti akcizus atsiranda toje valstybėje narėje, kurioje pažeidimas nustatytas.

Tačiau, jei nepasibaigus trejų metų laikotarpiui nuo tos dienos, kurią buvo įsigytos akcizais apmokestinamos prekės, nustatoma, kurios valstybės narės teritorijoje pažeidimas faktiškai įvyko, taikomos 1 dalies nuostatos.

3. Akcizus turi sumokėti asmuo, kuris pagal 35 straipsnio 2 dalies a punktą arba 44 straipsnio 4 dalies a punktą garantavo, kad jie bus sumokėti, ir bet kuris asmuo, dalyvavęs pažeidime. Jeigu prievolė sumokėti tą patį akcizą tenka keliams asmenims, jie solidariai atsako už tokios skolos sumokėjimą.

Valstybės narės, kurioje akcizais apmokestinamos prekės išleistos vartoti, kompetentingos institucijos pateikus prašymą grąžina akcizus arba atsisako jų reikalauti, jei jais buvo apmokestinta valstybėje narėje, kurioje pažeidimas įvyko ar buvo nustatytas. Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos grąžina pagal 35 straipsnio 2 dalies a punktą arba 44 straipsnio 4 dalies a punktą pateikta garantiją.

4. Šio straipsnio tikslais, „pažeidimas“ – situacija, įvykusi akcizais apmokestinamų prekių gabenimo pagal 33 straipsnio 1 dalį arba 44 straipsnio 1 dalį metu, kurios neapima 45 straipsnis, ir dėl kurios akcizais apmokestinamų prekių gabenimas arba jo dalis nebuvo tinkamai užbaigti.

5. Jei neužregistruotas arba nepatvirtintas vienas ar visi gabenime dalyvaujantys asmenys ir taip prieštaraujama 33 straipsnio 1 daliai arba 44 straipsnio 4 dalies a punktui, arba nesilaikoma nuostatų pagal 35 straipsnio 1 dalį, tokie atvejai laikomi pažeidimu. 1–4 dalys atitinkamai taikomos, išskyrus atvejus, jeigu gavėjui tenka prievolė mokėti akcizus pagal 44 straipsnio 3 dalies paskutinį sakinį.

VI SKYRIUS

Įvairios nuostatos

1 Skirsnis

Ženklinimas

47 straipsnis

Ženklinimas

1. Nedarant poveikio 6 straipsnio 2 dalies taikymui, valstybės narės gali reikalauti, kad akcizais apmokestinamos prekės būtų ženklinamos mokestiniais žymenimis arba nacionaliniais identifikavimo ženklais, kurie mokesčių tikslais būtų naudojami jas išleidžiant vartoti jų teritorijoje, arba, 33 straipsnio 1 dalyje ir 44 straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais, – kai jos patenka į jų teritoriją.

2. Valstybė narė, kuri reikalauja naudoti mokestinius žymenis arba nacionalinius identifikavimo ženklus, kaip nurodyta 1 dalyje, privalo kitų valstybių narių įgaliotiems sandėlio savininkams suteikti galimybę jais naudotis. Tačiau kiekviena valstybė narė gali reikalauti, kad žymenimis ar ženklais galėtų naudotis tos valstybės narės kompetentingų institucijų pripažintas mokestinis atstovas.

3. Neribodamos jokių nuostatų, kurias jos gali nustatyti siekdamos užtikrinti tinkamą šio straipsnio įgyvendinimą ir užkirsti kelią sukčiavimui, vengimui ar piktnaudžiavimui, taikymo, valstybės narės užtikrina, kad dėl 1 dalyje nurodyto mokestinių žymenų ar nacionalinių identifikavimo ženklų naudojimo neatsirastų kliūčių laisvam akcizais apmokestinamų prekių judėjimui.

Kai tokie žymenis ar ženklai tvirtinami ant akcizais apmokestinamų prekių, visą tokiems žymenims ar ženklams įsigyti sumokėtą sumą, išskyrus administracinius jų išleidimo mokesčius, grąžina, atsisako jos reikalauti ar leidžia laisvai ja disponuoti juos išleidusi valstybė narė, jei prievolė apskaičiuoti akcizus atsirado ir jie buvo surinkti kitoje valstybėje narėje.

Tačiau tuos žymenis ar ženklus išleidusi valstybė narė gali nustatyti, kad sumokėta ar garantuota suma grąžinama, atsisakoma jos išieškoti ar leidžiama ja laisvai disponuoti tuo atveju, jei pateikiamas jos kompetentingas institucijas įtikinantis įrodymas, kad žymenis ir ženklai yra pašalinti ar sunaikinti.

4. Mokestiniai žymenis arba nacionaliniai identifikavimo ženklai, nurodyti 1 dalyje, galioja juos išleidusioje valstybėje narėje. Tačiau valstybės narės šiuos žymenis ar ženklus gali pripažinti pagal tarpusavio pripažinimo principą.

2 Skirsnis

Smulkieji vyno gamintojai

48 straipsnis

Smulkieji vyno gamintojai

1. Valstybės narės gali leisti netaikyti smulkiesiems vyno gamintojams 14–31 straipsnių reikalavimų bei kitų su gabenimu ir stebėseną susijusių reikalavimų. Jei tie smulkieji gamintojai Sąjungos vidaus sandorius vykdo patys, jie turi informuoti atitinkamas nacionalines institucijas ir laikytis reikalavimų, nustatytų Komisijos deleguotajame reglamente (ES) 2018/273 ⁽¹⁶⁾.

⁽¹⁶⁾ 2017 m. gruodžio 11 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2018/273, kuriuo papildomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1308/2013 nuostatos dėl leidimų sodinti vynmedžius išdavimo tvarkos, vynuogynų registro, lydimųjų dokumentų ir sertifikavimo, įvežimo ir išvežimo operacijų registro, privalomųjų deklaracijų, pranešimų bei praneštos informacijos skelbimo ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatos dėl atitinkamų patikrų bei nuobaudų, iš dalies keičiami Komisijos reglamentai (EB) Nr. 555/2008, (EB) Nr. 606/2009 bei (EB) Nr. 607/2009 ir panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 436/2009 bei Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) 2015/560 (OL L 58, 2018 2 28, p. 1).

2. Jei smulkiesiems vyno gamintojams reikalavimai netaikomi pagal 1 dalį, tai gavėjas turi pranešti paskirties valstybės narės kompetentingoms institucijoms apie gautas vyno siuntas pateikdamas pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2018/273 nuostatas dokumentą arba nuorodą į jį.

3. Šio straipsnio tikslais „smulkusis gamintojas“ – gamintojas, kuris, atsižvelgiant į vidutinę metinę produkciją ne trumpiau kaip trejus iš eilės einančius vyno metus, per vienus vyno metus pagamina vidutiniškai mažiau nei 1 000 hl vyno pagal Deleguotojo reglamento (ES) 2018/273 2 straipsnio 3 dalį.

3 Skirsnis

Atsargos laivuose ir orlaiviuose

49 straipsnis

Atsargos laivuose ir orlaiviuose

Kol Taryba nepriėmė Sąjungos nuostatų dėl atsargų laivuose ir orlaiviuose, valstybės narės gali šioje srityje ir toliau taikyti nacionalines nuostatas dėl tokioms atsargoms taikomų išimčių.

4 Skirsnis

Speciali tvarka

50 straipsnis

Speciali tvarka

Valstybės narės, sudariusios susitarimą dėl pasienio tilto statybos ir priežiūros pareigų, gali patvirtinti priemones, nukrypstančias nuo šios direktyvos nuostatų, siekdamos supaprastinti akcizų, mokamų už akcizais apmokestinamas prekes, naudojamas to tilto statybai ir priežiūrai, surinkimo procedūrą.

Šių priemonių tikslais, susitarime nurodytas tiltas ir statybos aikštelės laikomos valstybės narės, kuri pagal susitarimą yra atsakinga už tilto statybą ar priežiūrą, teritorijos dalimi.

Suinteresuotos valstybės narės apie šias priemones turi pranešti Komisijai, kuri turi informuoti kitas valstybes nares.

VII SKYRIUS

Igaliojimų delegavimas ir komiteto procedūra

51 straipsnis

Igaliojimų delegavimas

1. Igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis.
2. 6 straipsnio 10 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje ir 43 straipsnio 1 dalyje nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami neribotam laikotarpiui nuo 2020 m. vasario 20 d.
3. Taryba gali bet kada atšaukti 6 straipsnio 10 dalyje, 29 straipsnio 1 dalyje ir 43 straipsnio 1 dalyje nurodytus deleguotuosius igaliojimus. Sprendimu dėl igaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti igaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Jis įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.

4. Prieš priimdama deleguotąjį aktą Komisija konsultuojasi su kiekvienos valstybės narės paskirtais ekspertais vadovaudamasi 2016 m. balandžio 13 d. Tarpinstituciniame susitarime dėl geresnės teisėkūros nustatytais principais.
5. Apie priimtą deleguotąjį aktą Komisija nedelsdama vienu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.
6. Pagal 6 straipsnio 10 dalį, 29 straipsnio 1 dalį ir 43 straipsnio 1 dalį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Tarybai apie šį aktą dienos Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.

52 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Akcizų komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

VIII SKYRIUS

Ataskaitų teikimas ir pereinamojo laikotarpio bei baigiamosios nuostatos

53 straipsnis

Šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitų teikimas

Kas penkerius metus Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą. Pirmą ataskaitą pateikiama ne vėliau kaip praėjus trejiems metams nuo šios direktyvos taikymo pradžios datos.

Šioje pirmoje ataskaitoje visų pirma įvertinamas nacionalinių nuostatų, priimtų ir taikytų pagal 32 straipsnį, taikymas ir poveikis, atsižvelgiant į atitinkamus šių nuostatų poveikio įrodymus, kiek tai susiję su tarpvalstybiniu poveikiu, mokesčiniu sukčiavimu, mokesčių vengimu, slėpimu ar piktnaudžiavimu mokesčiais, poveikiu sklandžiam vidaus rinkos veikimui ir visuomenės sveikatai.

Valstybės narės, gavusios prašymą, teikia Komisijai turimą atitinkamą informaciją, reikalingą tai ataskaitai parengti.

Jei tikslinga, kartu su ataskaita pateikiamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.

54 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Valstybės narės leidžia priimti gautas akcizais apmokestinamas prekes pagal Direktyvos 2008/118/EB 33, 34 ir 35 straipsniuose nustatytus formalumus iki 2023 m. gruodžio 31 d.

Šios direktyvos 21 straipsnio 5 dalyje nurodytus pranešimus siųsti kitomis priemonėmis nei per kompiuterinę sistemą galima iki 2024 m. vasario 13 d.

55 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi 2, 3, 6, 12, 16, 17, 19–22, 25–29, 33–46, 54, 55 ir 57 straipsnių. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Atsižvelgiant į 54 straipsnį, tas nuostatas jos taiko nuo 2023 m. vasario 13 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat turi įtraukti teiginį, kad galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į direktyvą, kurias panaikina ši direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir minėto teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

56 straipsnis

Panaikinimas

Direktyva 2008/118/EB su pakeitimais, nurodytais I priedo A dalyje, panaikinama nuo 2023 m. vasario 13 d., nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų I priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

57 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1, 4, 5, 7–11, 13–15, 18, 23, 24, 30–32, 47–53, 56 ir 58 straipsniai taikomi nuo 2023 m. vasario 13 d.

58 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2019 m. gruodžio 19 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

K. MIKKONEN

I PRIEDAS

A DALIS

PANAIKINAMA DIREKTYVA IR JOS VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

(nurodyta 56 straipsnyje)

Tarybos direktyva 2008/118/EB	(OL L 9, 2009 1 14, p. 12)
Tarybos direktyva 2010/12/ES	(OL L 50, 2010 2 27, p. 1)
Sutartis dėl Kroatijos Respublikos stojimo	(OL L 112, 2012 4 24, p. 10)
Tarybos direktyva 2013/61/ES	(OL L 353, 2013 12 28, p. 5)
Tarybos Direktyva (ES) 2019/2235	(OL L 336, 2019 12 30, p. 10)

B DALIS

PERKĖLIMO Į NACIONALINĘ TEISĘ TERMINAI IR TAIKymo PRADŽIOS DATA

(nurodyta 56 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo į nacionalinę teisę terminas	Taikymo pradžios data
2008/118/EB	2010 m. sausio 1 d.	2010 m. balandžio 1 d.
2010/12/EB	2011 m. sausio 1 d.	
2013/61/EB	2014 m. sausio 1 d.	
(EU) 2019/2235	2022 m. birželio 30 d.	2022 m. liepos 1 d.

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2008/118/EB	Ši direktyva
1 ir 2 straipsniai	1 ir 2 straipsniai
2 straipsnis	6 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	2 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
3 straipsnio 4 dalis	–
–	2 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio įžanginė formuluotė	3 straipsnio įžanginė formuluotė
4 straipsnio 1–5 punktai	3 straipsnio 1–5 punktai
4 straipsnio 6 punktas	–
4 straipsnio 7 punktas	3 straipsnio 6 punktas
4 straipsnio 8 punktas	3 straipsnio 7 punktas
–	3 straipsnio 8 punktas
4 straipsnio 9–11 punktai	3 straipsnio 9–11 punktai
–	3 straipsnio 12 ir 13 punktai
36 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	3 straipsnio 14 punktas
–	3 straipsnio 15 ir 16 punktai
5 straipsnio 1 ir 2 dalys	4 straipsnio 1 ir 2 dalys
5 straipsnio 3 dalies įžanginė formuluotė	4 straipsnio 3 dalies įžanginė formuluotė
5 straipsnio 3 dalies a–e punktai	4 straipsnio 3 dalies a–e punktai
5 straipsnio 3 dalies f ir g punktai	–
5 straipsnio 4, 5, ir 6 dalys	4 straipsnio 4, 5, ir 6 dalys
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnio 1–3 dalys	6 straipsnio 2–4 dalys
7 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa	6 straipsnio 5 dalis
7 straipsnio 4 dalies antra pastraipa	6 straipsnio 6 dalis
7 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa	6 straipsnio 9 dalies pirma pastraipa
7 straipsnio 5 dalis	–
–	6 straipsnio 7 dalis
–	6 straipsnio 8 dalis
–	6 straipsnio 9 dalies antra pastraipa
–	6 straipsnio 10 dalis
8 straipsnis	7 straipsnis
9 straipsnis	8 straipsnio pirma ir antra pastraipos

Direktyva 2008/118/EB	Ši direktyva
–	8 straipsnio trečia pastraipa
10–12 straipsniai	9–11 straipsniai
13 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 2 dalis	–
–	12 straipsnio 2 ir 3 dalys
13 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 4 dalis
14 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	13 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
14 straipsnio 4 dalis	–
14 straipsnio 5 dalis	13 straipsnio 4 dalis
15 ir 16 straipsniai	14 ir 15 straipsniai
17 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	16 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
17 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė formuluotė	16 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė formuluotė
17 straipsnio 1 dalies a punkto i–iv papunkčiai	16 straipsnio 1 dalies a punkto i–iv papunkčiai
–	16 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktis
17 straipsnio 1 dalies b punktas	16 straipsnio 1 dalies b punktas
–	16 straipsnio 2 ir 3 dalys
17 straipsnio 2 dalis	16 straipsnio 4 dalis
17 straipsnio 3 dalis	16 straipsnio 5 dalis
18 straipsnio 1 dalis	17 straipsnio 1 dalis
–	17 straipsnio 2 dalis
18 straipsnio 2 dalis	17 straipsnio 3 dalis
18 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	17 straipsnio 4 dalis
18 straipsnio 4 dalis	17 straipsnio 5 dalis
18 straipsnio 3 dalies antras sakiny	17 straipsnio 6 dalis
19 straipsnis	18 straipsnis
20 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 2 dalies a ir b punktai
–	19 straipsnio 2 dalies c punktas
21 straipsnio 1–4 dalys	20 straipsnio 1–4 dalys
21 straipsnio 5 dalis	21 straipsnio 1 dalis
21 straipsnio 6 dalis	20 straipsnio 5 dalis
21 straipsnio 7 dalis	20 straipsnio 6 dalis
21 straipsnio 8 dalis	20 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny
–	20 straipsnio 7 dalies antras sakiny
–	21 straipsnio 2–5 dalys

Direktyva 2008/118/EB	Ši direktyva
22 straipsnis	22 straipsnio 1 ir 2 dalys
–	22 straipsnio 3 dalis
23 straipsnio pirmos pastraipos įžanginė formuluotė	23 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
23 straipsnio pirmos pastraipos 1 punktas	23 straipsnio 1 dalies a punktas
23 straipsnio pirmos pastraipos 2 punktas	23 straipsnio 1 dalies b punktas
23 straipsnio pirmos pastraipos 3 punktas	23 straipsnio 1 dalies c punktas
23 straipsnio antra pastraipa	23 straipsnio 2 dalis
24 straipsnis	24 straipsnis
25 straipsnio 1 dalis	25 straipsnio 1 dalis
–	25 straipsnio 2 dalis
25 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą
25 straipsnio 3 dalis	25 straipsnio 3 dalies trečią pastraipą
26 straipsnio 1 ir 2 dalys	26 straipsnio 1 ir 2 dalys
26 straipsnio 3 dalis	–
26 straipsnio 4 ir 5 dalys	26 straipsnio 3 ir 4 dalys
–	26 straipsnio 5 dalis
27 straipsnis	27 straipsnis
28 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis
28 straipsnio 2 dalies pirmą ir antrą pastraipą	28 straipsnio 2 ir 3 dalys
–	28 straipsnio 4 dalis
28 straipsnio 2 dalies trečią pastraipą	28 straipsnio 5 dalis
29 straipsnis	29 straipsnis
30 straipsnis	30 straipsnis
31 straipsnis	31 straipsnis
32 straipsnis	32 straipsnis
33 straipsnio 1 dalis	33 straipsnio 1 ir 2 dalys
–	33 straipsnio 3 ir 4 dalys
33 straipsnio 2 dalis	33 straipsnio 5 dalis
33 straipsnio 3 ir 4 dalys	–
–	34 straipsnio 1 ir 2 dalys
33 straipsnio 5 dalis	34 straipsnio 3 dalis
33 straipsnio 6 dalis	37 straipsnio 4 dalis
34 straipsnio 1 dalis	35 straipsnio 1 dalis
34 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai	35 straipsnio 2 dalies a, b ir c punktai
34 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą	–
–	35 straipsnio 3–8 dalys

Direktyva 2008/118/EB	Ši direktyva
–	36–41 straipsniai
35 straipsnis	42 straipsnis
–	43 straipsnis
36 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	44 straipsnio 1 dalis
36 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	43 straipsnio 14 punktas
36 straipsnio 2–6 dalys	44 straipsnio 2–6 dalys
37 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	45 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
–	45 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
–	45 straipsnio 2 dalis
37 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	45 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
37 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	45 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
37 straipsnio 2 dalis	–
38 straipsnis	46 straipsnis 1–4 dalys
–	46 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos antras sakiny
	46 straipsnio 5 dalis
39 straipsnis	47 straipsnis
40 straipsnis	48 straipsnis
41 straipsnis	49 straipsnis
42 straipsnis	50 straipsnis
–	51 straipsnis
43 straipsnis	52 straipsnis
44 straipsnis	–
–	53 ir 54 straipsniai
45 ir 46 straipsniai	–
47 straipsnis	56 straipsnis
48 straipsnis	55 straipsnis
49 straipsnis	57 straipsnis
50 straipsnis	58 straipsnis
–	I priedas
–	II priedas